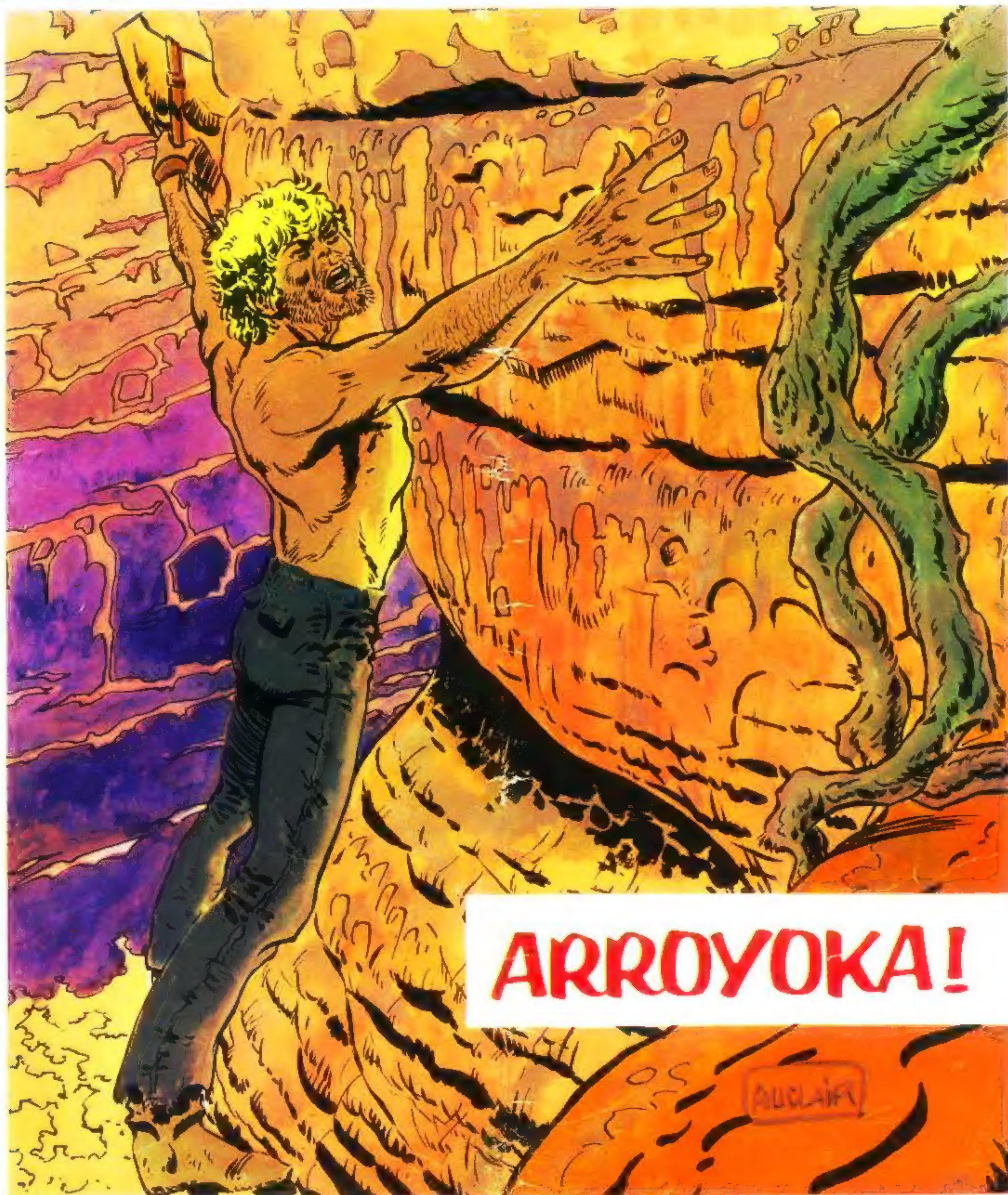
13-4-71

Nr 15 26e jaargang

kuifje

12 F • NEDERLAND 80 ct • HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

EN EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

DE TOESTAND

De luitenant van de Zwarte Prins staakte de strijd plotseling om de wagen van Gorgon te achtervolgen. De KOENE RIDDER heeft op dit moment gewacht...

Professor Zechilla is opnieuw in Wood City en « Kleine Kid » is gerepareerd ! Wat doet KID ORDINN ?

BRUNO BRAZIL heeft de handen vol aan de gangsters die gewapend zijn met ultrasone geweren.

Ons dossier : de ANTROPOMETRIE ! Weet je wat dat is ? Even vlug lezen...

MICHEL VAILLANT probeert eens iets helemaal anders ! Natuurlijk gaat het om motoren en snelheid ! De spanning is niet van de lucht !

Het onmogelijke is werkelijkheid geworden ! De Cormoran ligt voor de kust en de mensen die uit de vuurzee ontsnapt zijn, kunnen hun ogen haast niet geloven. BERNARD PRINCE jubelt van vreugde !

Roy Carson zal de strijd aanbinden met de onbekende vijand, de vijand die schuldig is aan de dood en de verdwijning van zijn vrienden. Lees de SCHIPBREUKELINGEN VAN ARROYOKA !

ALEX en IORUS konden de Barbaren terugslaan maar moeten de strijd opnemen tegen een nieuwe machtige vijand : de koude.

13-4-71

Het weekblad « KUIFJE » Lombard Uitgaven

P.H. Spaaklaan 1-11 - 1070-Brussel. — Prk. 1909.16

Uitgever : Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 8. 1160-Brussel.

Directeur : Guy LEBLANC.

Redactie : GREG - H. LIESSE - D. PHILIPPART

Heliodruk : N.V. PERIODICA.

KUIFJE-NEDERLAND

Redactie, Advertenties en Administratie : Weekedities N.V. Postbus 10318 Amsterdam — Tel. (20) 23 46 94 — Postgiro 37.43.17

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND

Frankrijk : DARGAUD S.A., 12 r. Blaise Pascal, 92 - Neuilly s/S.

Zwitserland : INTERPRESS S.A., 18 r. Beausejour, 1.000 Lausanne

Canada : LES MESSAGERIES, 8320 de Lorraine, Anjou 437, Québec.

ABONNEMENTEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	180 F	f 8,35	190 BF
6 maanden	300 F	—	360 BF
1 jaar	590 F	f 33,40	700 BF
2 jaar	1.150 F	—	1.370 BF

* **Advertenties voor België : Tel. 02/22.56.00**

Advertenties voor Nederland : KUIFJE-NEDERLAND.

TAKA TAKATA

JO-EL AZARA
VICQ

TAKATA, HET OOG VAN DE SPION EN DE HAND VAN DE SABOTEUR ZIJN ALOMTEGENWOORDIG. GEEN ENKELE MILITAIRE BASIS, AL WORDT DIE NOG ZO GOED BEWAAKT, IS WATERDICHT BEVEILIGD TEGEN HET BINNENDRINGEN VAN DE GRETIGE TENTAKELS VAN DE SPIONAGE.

DAAROM HEB IK BESLOTEN GEWELDIGE VEILIGHEIDSMAATREGELEN TE NEMEN.

IK GEEF EEN VOORBEELD. IK KOM BIJ DE HOOFDINGANG EN JIJ STAAT DAAR ALS SCHILDWACHT. WAT VRAAG JE ME DAN?

WEL, KOLONEL RATA HOSOJA, IK BEGIN MET AAN TE NEMEN DAT U EEN SPION BENT EN IK VRAAG U OM HET WACHTWOORD TE ZEGGEN.

MOOI ZO. STEL JE NU VOOR DAT IK ZEG: " IK BEN MIJN TUINTJE IN GEGAAN EN DAAR HEB IK TWEE RODE ROZEN GEPLUKT'!

DAN MOET IK TEGELIJKERTIJD TWEE ECHTE RODE ROZEN LATEN ZIEN.
IS DAT NIET KNAP BEDACHT?

INDERDAAD. ZONDER DIE RODE ROZEN KOMT U DE KAZERNE NIET BINNEN.

WAT LATER DIE DAG...

HALT! WACHTWOORD !!!

IK HEB TWEE GROTE OSSEN IN MIJN STAL.

EN DE OSSEN ZIJN AANWEZIG, LOOP MAAR DOOR!

BOEH!

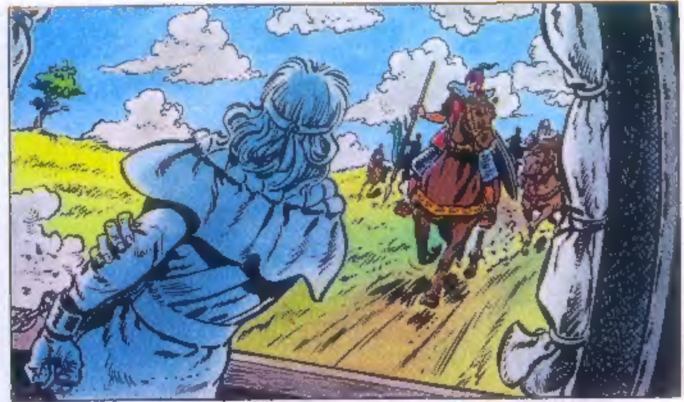
JO-EL AZARA

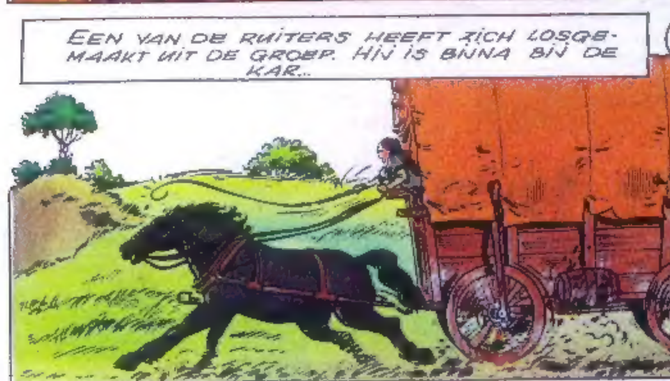
DE KOENE RIDDER

François CRAENHALS

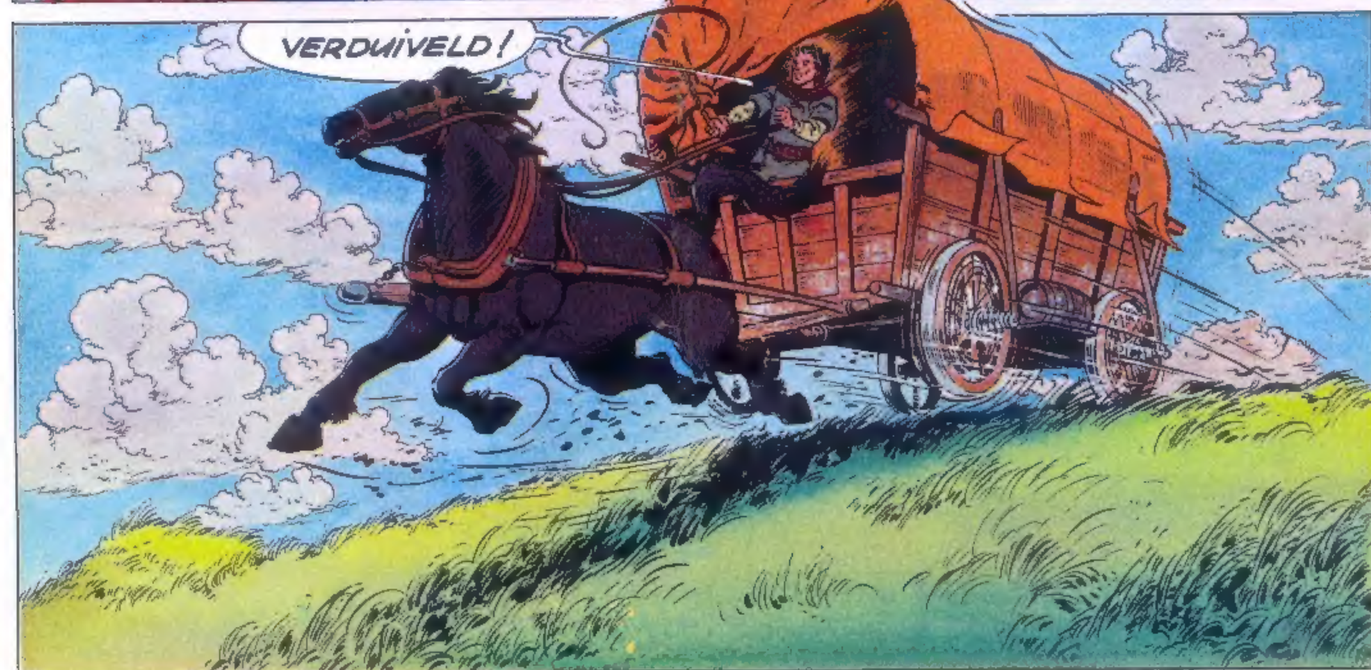

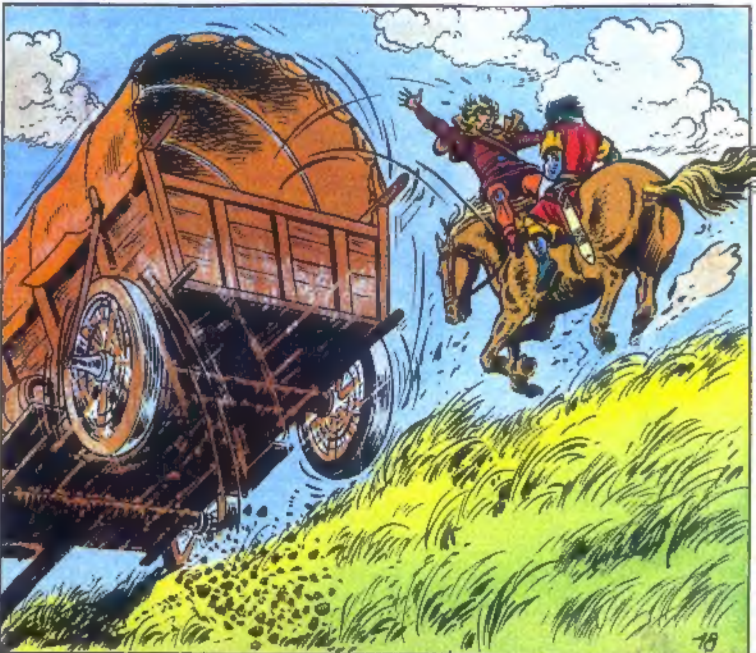
AAN DE VOET VAN DE HEUVEL STROOMT EEN RIVIERTJE. HET WACHT ALS EEN VAL OP DE HOB-BELENDE KAR...

UITWIJKEN IS NIET MOGELIJK. EN DE WIELEN ZULLEN VER-BRIJZELD WORDEN TEGEN DE GROTE, GLADDE STENEN...

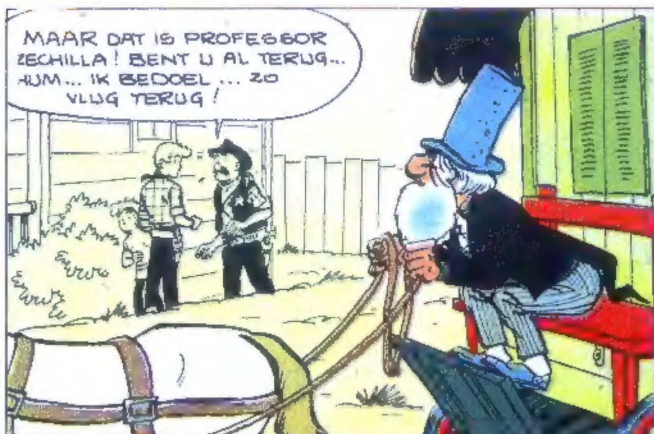

wordt vervolgd

CHICK BILL

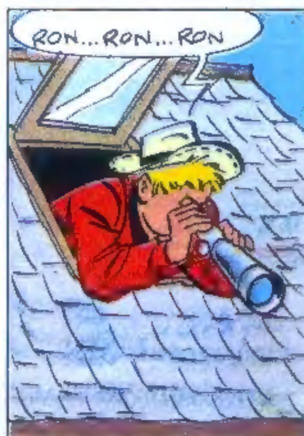
TIBET

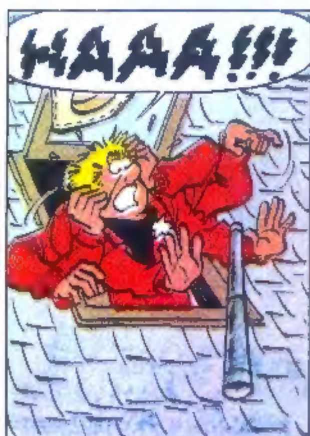

de ijzeren cowboy

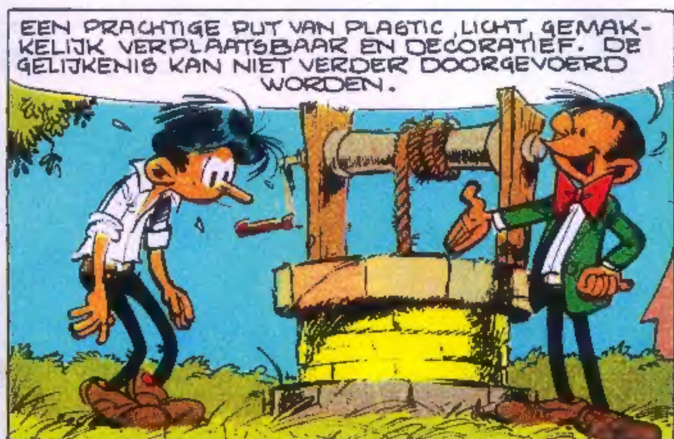
wordt vervolgd

TON en TINNEKE

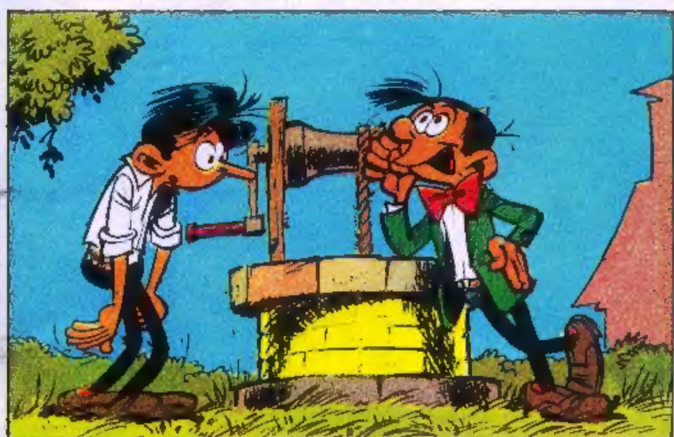

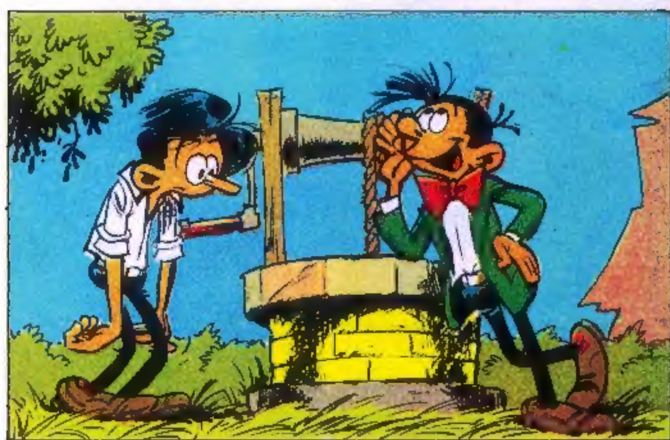
MITTEÏ
GODARD

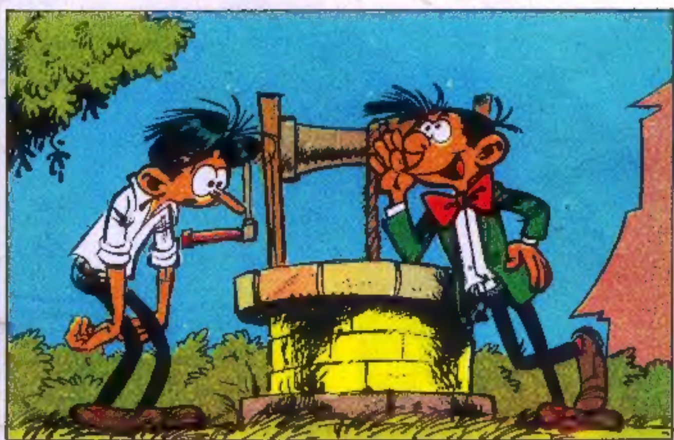

BRUNO BRAZIL

William VANCE
Louis ALBERT

de versteende stad

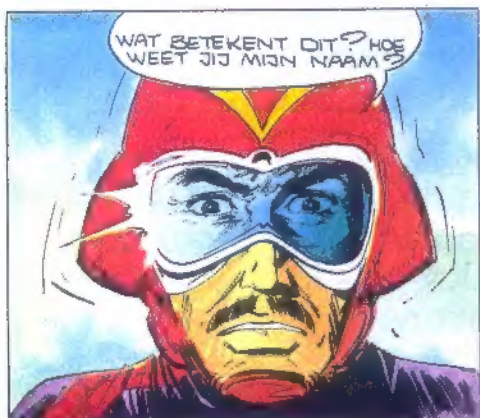

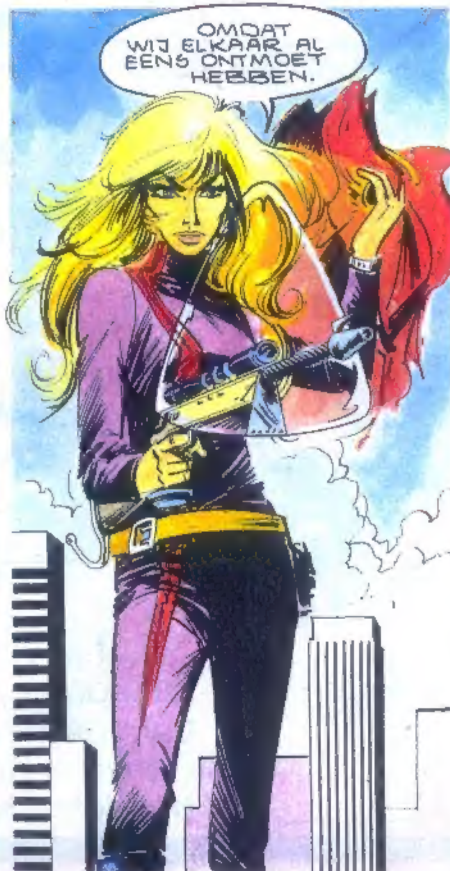

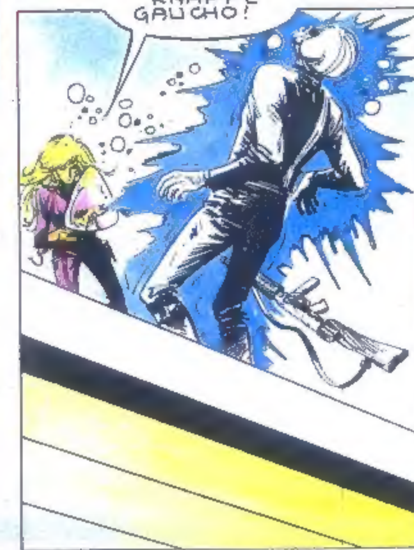

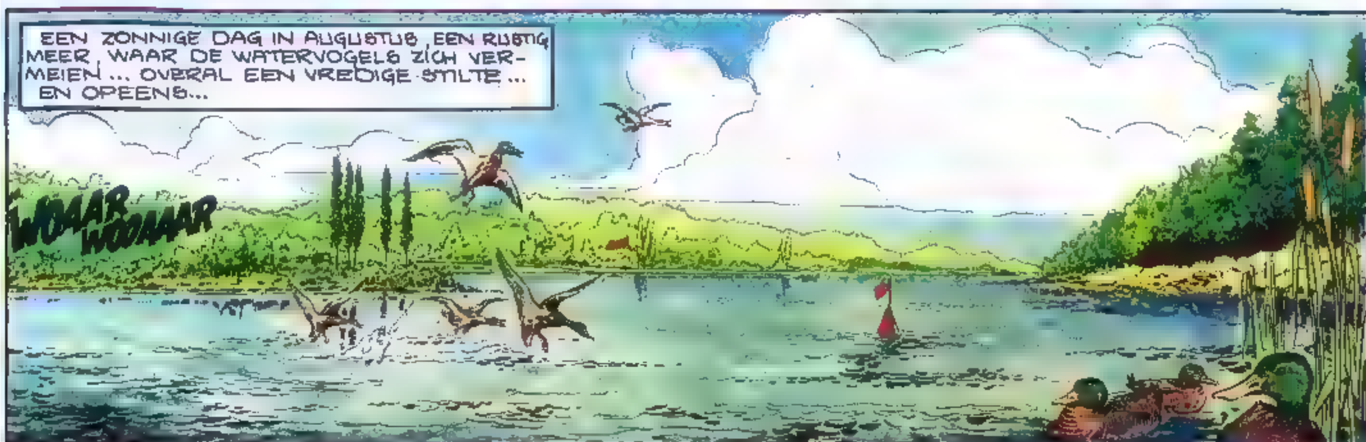

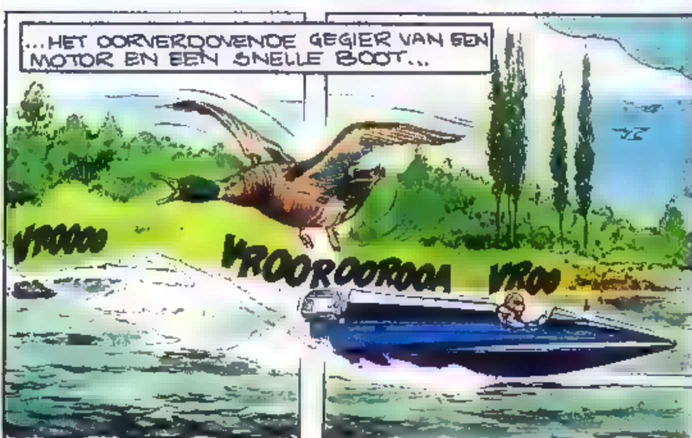

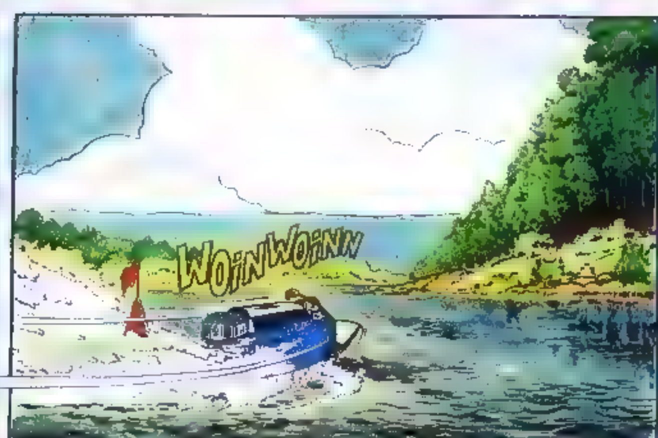

wordt vervolgd

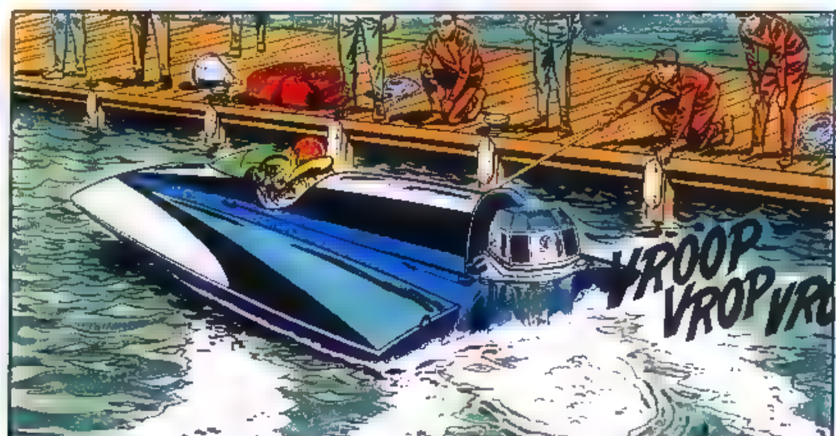
De dolle 6 uren-race van Parijs
MICHEL VAILLANT

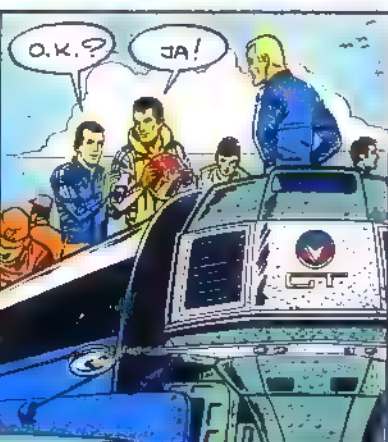

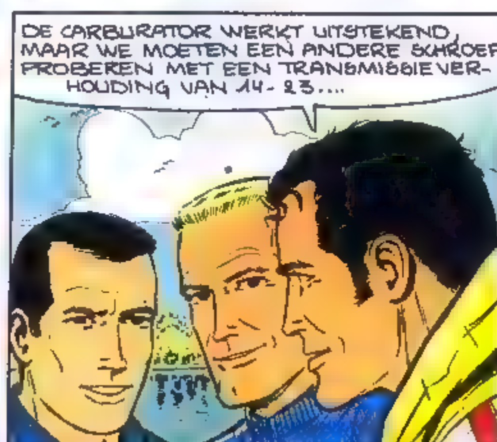

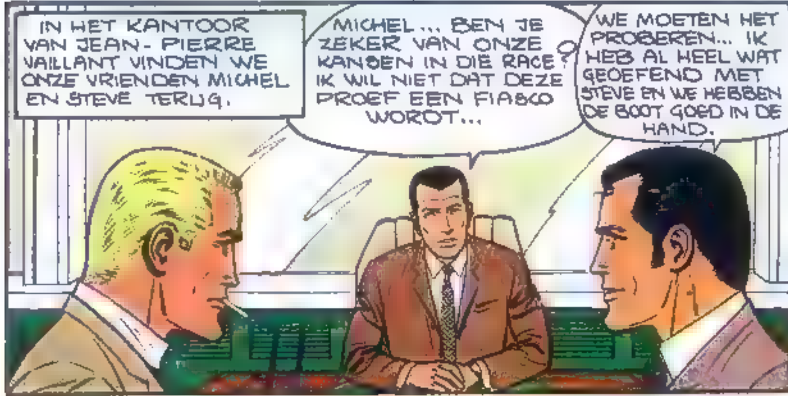

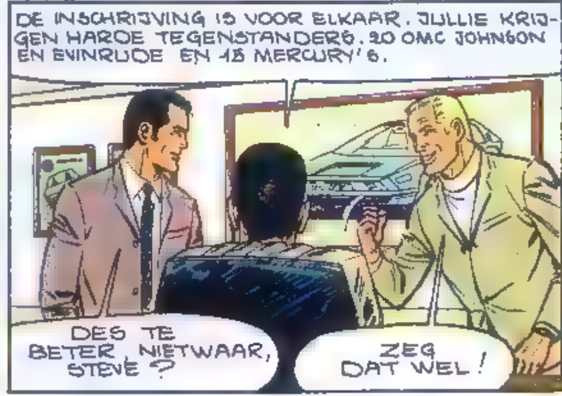

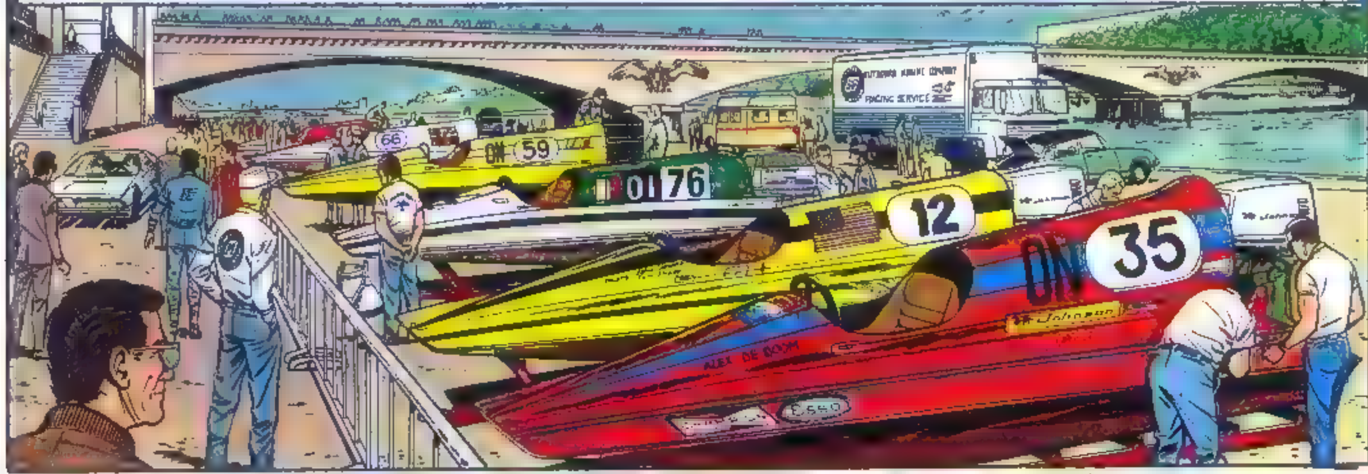

71
28
12

DIT ZIJN DE VOORNAAMSTE KENMERKEN VAN DEZE NIEUWELING VAN VAILLANT...
TWEE DRIJVERS OPZIJ EN EEN TUNNEL IN HET MIDDEN, EEN BOOT, WAAR GROTE SNELHEDEN MEE GEMAAKT WORDEN MET BIJZONDER WEINIG VERLIES DOOR DE STROOMLIJN.
MOTORTYPE V-4 MET 1630 CC EN EEN VERMOGEN VAN ONGEVEER 160 PK BIJ 6100 TOEREN PER MINUUT. BRANDSTOFVERBRUIK: 60 LITER PER UUR.
POWER-TRIM: SYSTEEM OM DE ONDERBOUW OP TE LICHTEN ZODAT DE SCHROEF TOCH DE GEWENSTE TOERENTALLEN BLIJFT MAKEN VOORAL IN BOCHTEN ALS DE BOOT DIEPER IN HET WATER DREIGT TE ZAKKEN.
DE LUCHT, DIE TUSSEN DE DRIJVERS DOORSCHIET, WERKT ALS EEN LUCHTKUSSEN, WAARDOOR DE BOOT NOG LICHTER WORDT.
TOPSNELHEID: 160 KM/U. GEWICHT: 188 KG.
BRANDSTOFRESERVOIR VAN 120 LITER, ACHTER DE BESTUURDER.
ON

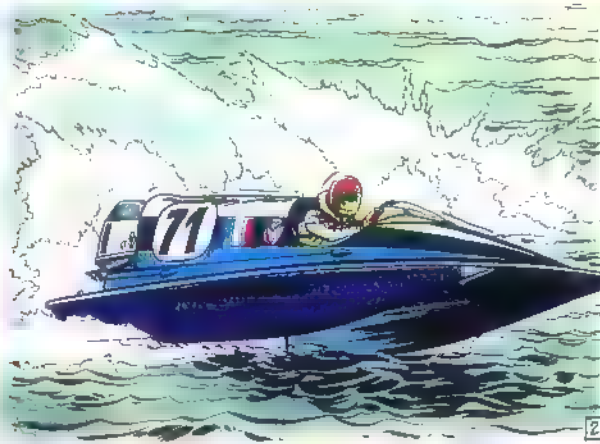

IN HET KANTOOR VAN JEAN-PIERRE VAILLANT VINDEN WE ONZE VRIENDEN MICHEL EN STEVE TERUG.
MICHEL... BEN JE ZEKER VAN ONZE KANSEN IN DIE RACE? IK WIL NIET DAT DEZE PROEF EEN FIASCO WORDT...
WE MOETEN HET PROBEREN... IK HEB AL HEEL WAT GEOEFEND MET STEVE EN WE HEBBEN DE BOOT GOED IN DE HAND.

DE INSCHRIJVING IS VOOR ELKAAR. JULLIE KRIJGEN HARDE TEGENSTANDERS. 20 OMC JOHNSON EN EVINRUDE EN 15 MERCURY'S.
DES TE BETER, NIETWAAR, STEVE?
ZEG DAT WEL!

HET GROTE OGENBLIK IS AANGEBROKEN. VOOR DE EERSTE MAAL DOET EEN BOOT VAN VAILLANT MEE AAN DE "SIX HEURES MOTONAUTIQUES DE PARIS". DE GLIMMENDE VAILLANTE WORDT ALOM BEWONDERD.
66
ON 59
01 76
12
ON 35
ALEX DE BOOM

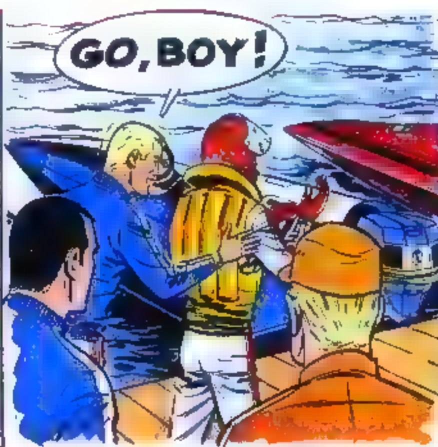

KOM, STEVE, WE MAKEN ONZE LAATSTE RONDJES.

EN, JONGENS, ALLES IN ORDE?
JA, HET KAN BEGINNEN.
VAILLANT

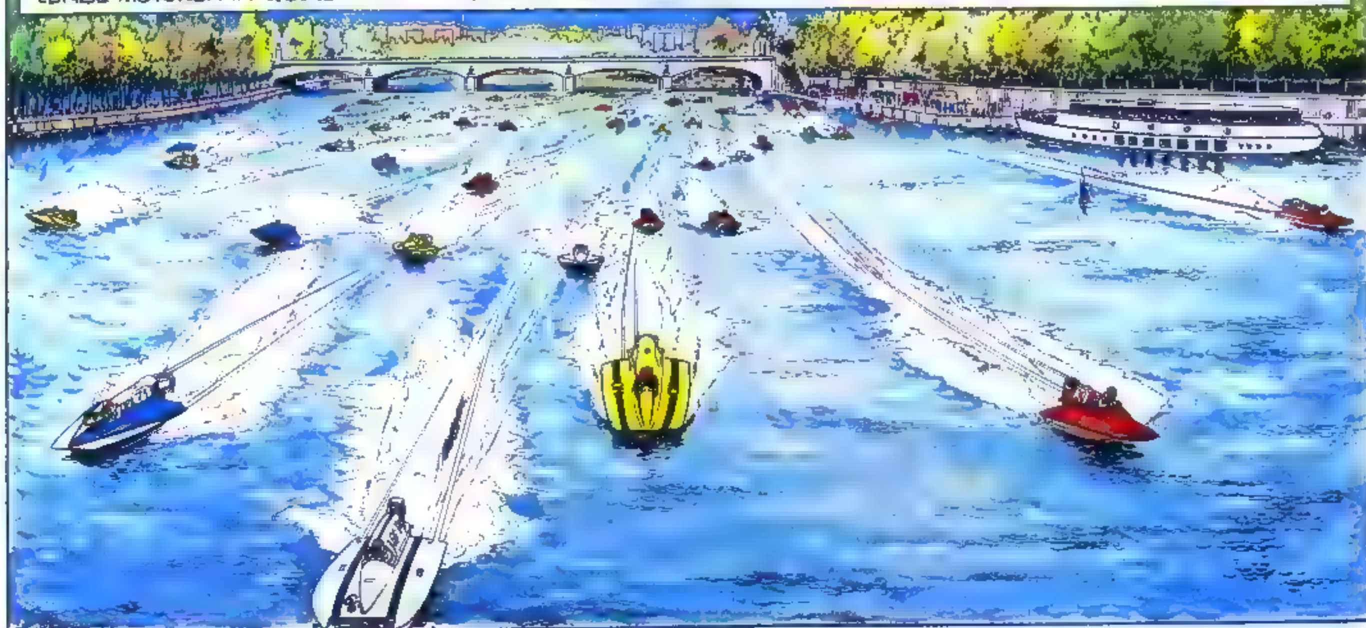

71

MICHEL VAILLANT

STEVE SCHIET WEG MET ZIJN SNELLE BOOT. HET LIJKT WEL OF HIJ OVER DE RANDEN VAN DE SCHUIMENDE GOLVEN ZWEEFT. DE GLIJDERS SNIJDEN ALS MESSEN DOOR HET WATER...

DE SCHROEF WERPT GROTE VLOKKEN SCHUIM EN KOLKENDE WATERMASSA'S OP ACHTER ELKE BOOT...

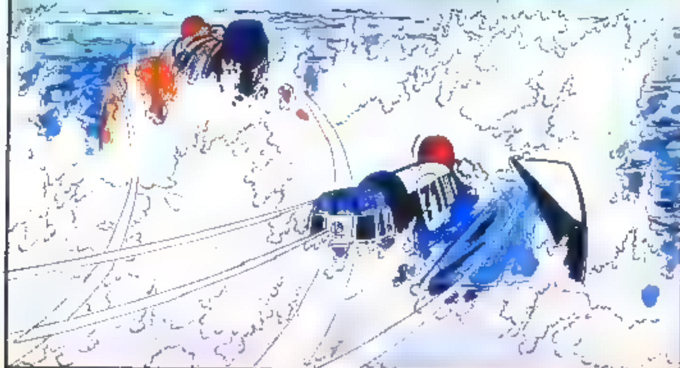
ER GEBEUREN ONGELUKKEN, DAT KAN NIET UITBLIJVEN...

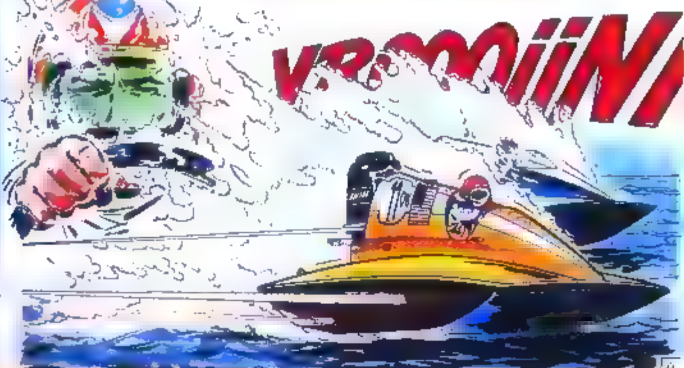
MICHEL HEEFT HET STUUR WEER OVERGENOMEN... HIJ IS VAN DE NEGENDE NAAR DE ZEVENDE PLAATS GESCHOVEN... IN RECHTE LIJNEN SCHIETEN DE BOTEN VOORWAARTS MET 150 KM/U.

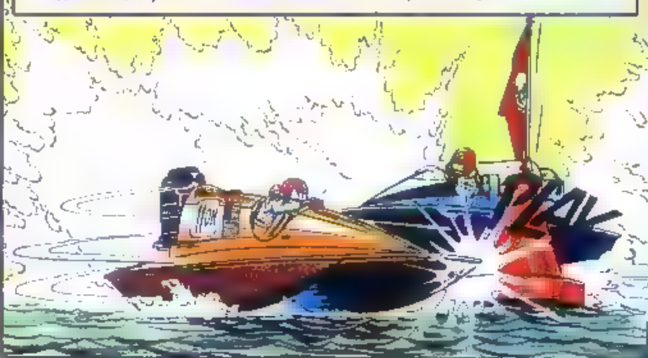
MICHEL PROBEERT VERSCHILLENDE KEREN ZIJN VOORGANGER VOORBIJ TE GAAN...

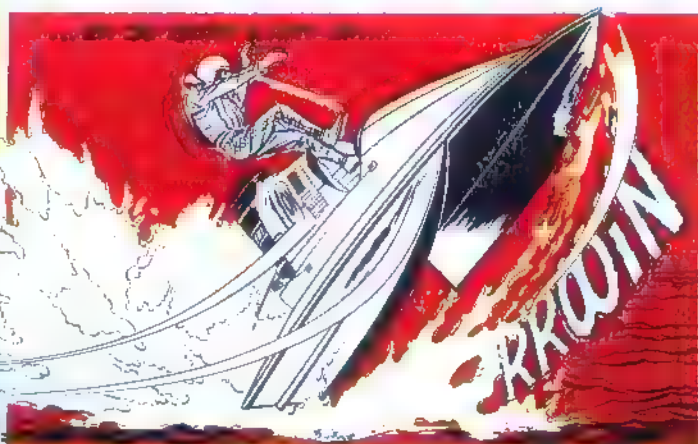

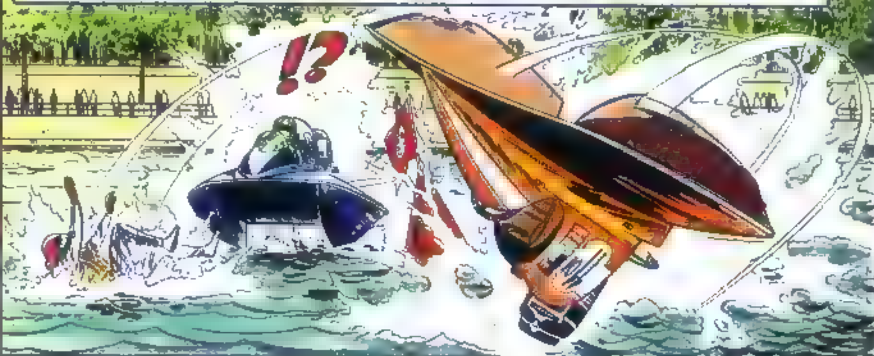
... MAAR HIJ MOET ZICH DOOR EEN WARE MUUR VAN WATER EN SCHUIM HEEN WORSTELEN...

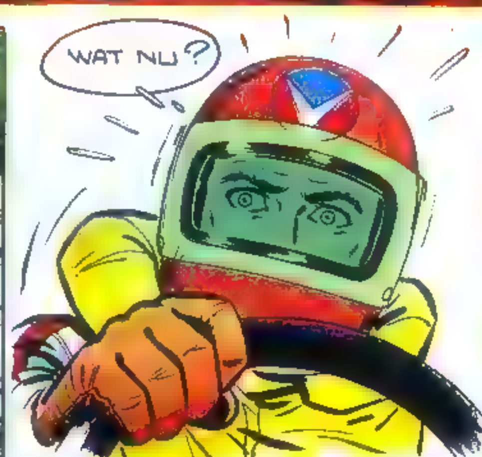

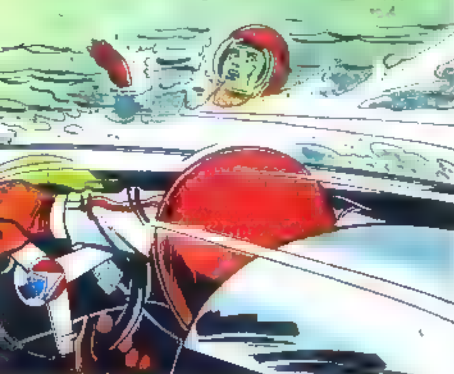
MICHEL VAILLANT

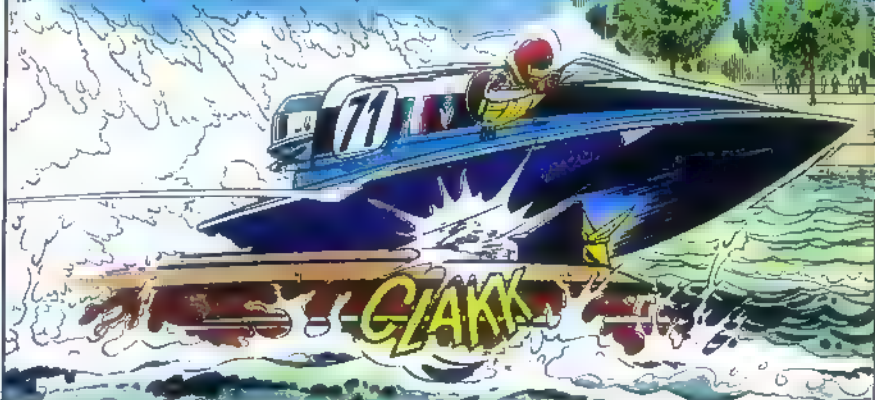

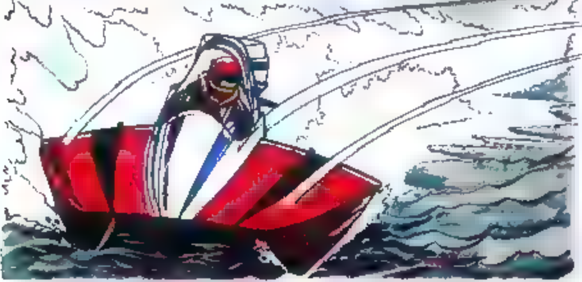

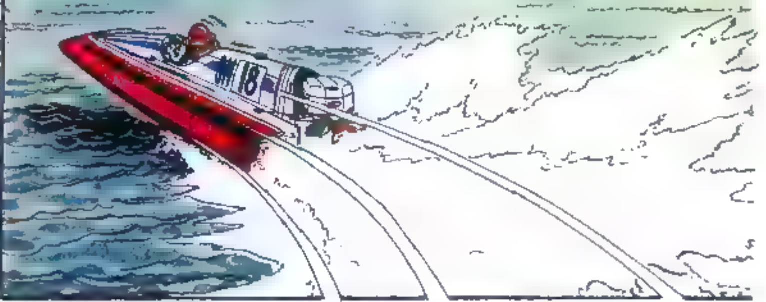

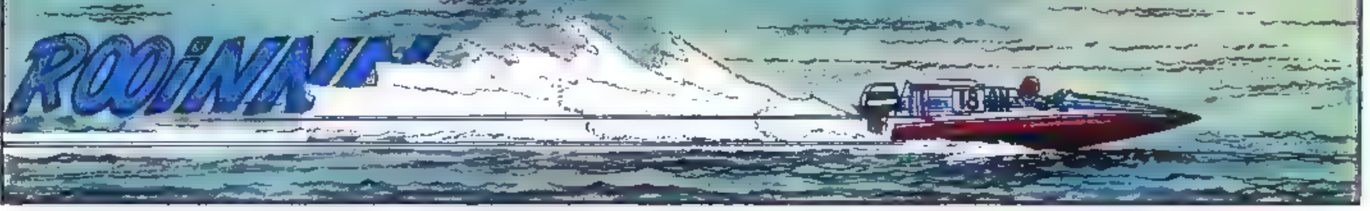

OP DE KADES ZIEN DE TOESCHOUWERS IN WELK GEVAAR MICHEL VERKEERT. AL MEER DAN EEN BESTUURDER HEEFT ZIJN LEVEN VERLOREN DOORDAT ZIJN BOOT OP DE OEVERS TE PLETTER SLOEG...

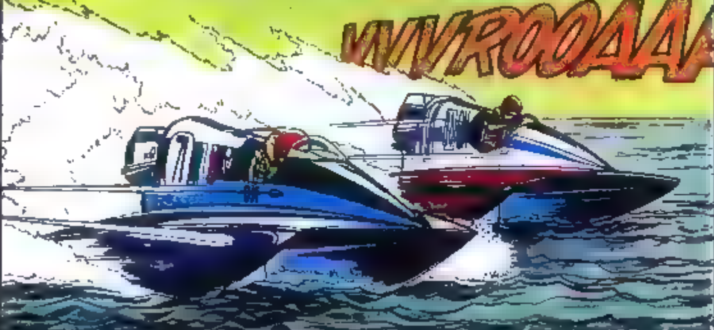

EEN ANDERE DEELNEMER SCHIET IN TEGENOVERGESTELDE RICHTING LANGS DE BOOT VAN MICHEL...
VVVRROOIIIINNNNNNN
18 ON

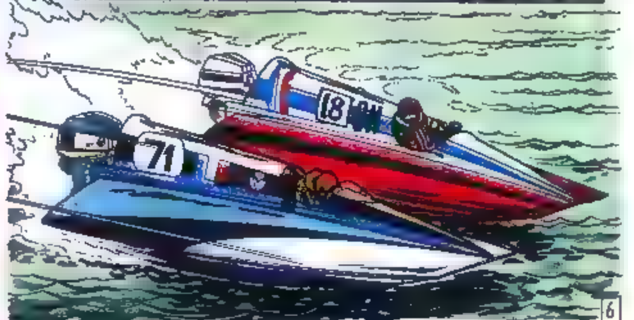

DE MAN BEGRIJPT ONMIDDELLIJK WAT ER GEBEURD IS. HIJ LAAT DE GASTOEVOER LOS EN TREKT ZIJN BOOT OM, OP GEVAAR AF DAT DEZE OOK KANTELT...

HIJ SCHAKELT DE POWER TRIM IN WAARDOOR DE 18 EEN BOCHT VAN 180 GRADEN MAAKT...

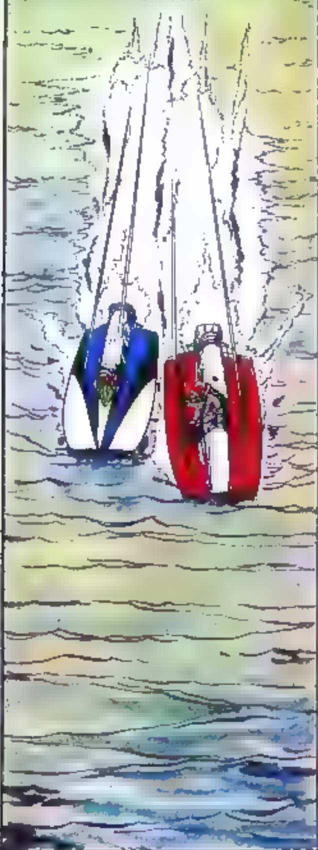

OP VOLLE SNELHEID ZET DE EVINRUDE DAN DE ACHTERVOLGING VAN DE VAILLANT IN...
ROOINNN

EEN VAILLANT, DIE GEVAARLIJK NAAR LINKS STUURT EN ZO DE WEG VOOR DE BOTEN, DIE UIT DE ANDERE RICHTING KOMEN, VERSPERT, WAARDOOR NOG MEER ONGELUKKEN KUNNEN GEBEUREN...

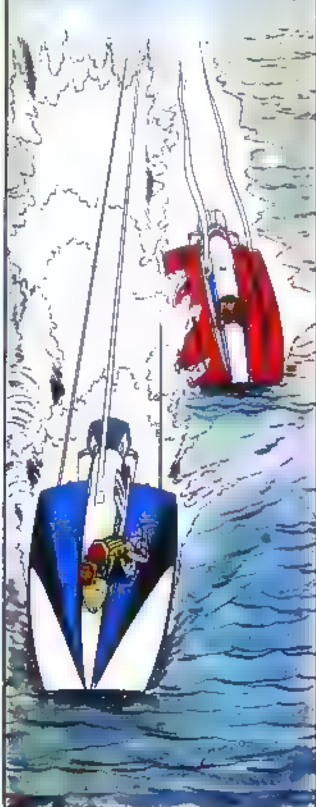

DANKZIJ ZIJN GROTE TOPSNELHEID KAN DE EVINRUDE IN 800 METER NAAST DE VAILLANT KOMEN. DE BESTUURDER SCHUIFT ER LINKS NAAST EN MINDERT VAART...
VVVVROOAAA

UITERST VOORZICHTIG SCHUIFT DE MAN DE BOTEN TEGEN ELKAAR, WAARDOOR DE KOERS VAN DE VAILLANT GECORRIGEERD WORDT...

MICHEL VAILLANT

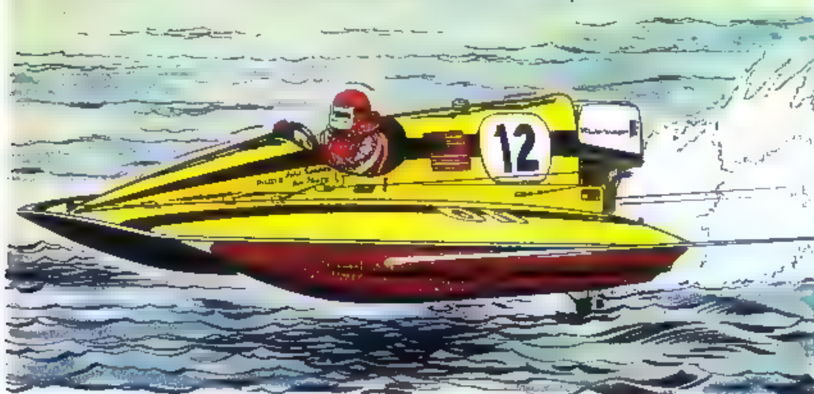

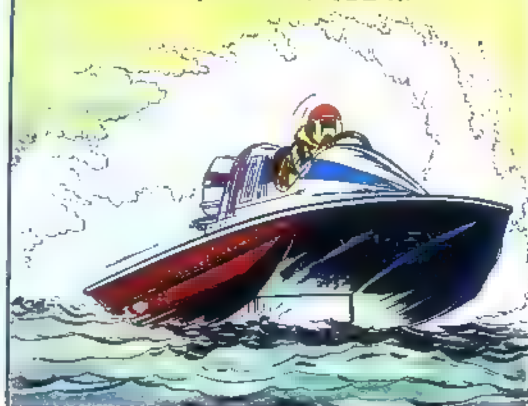

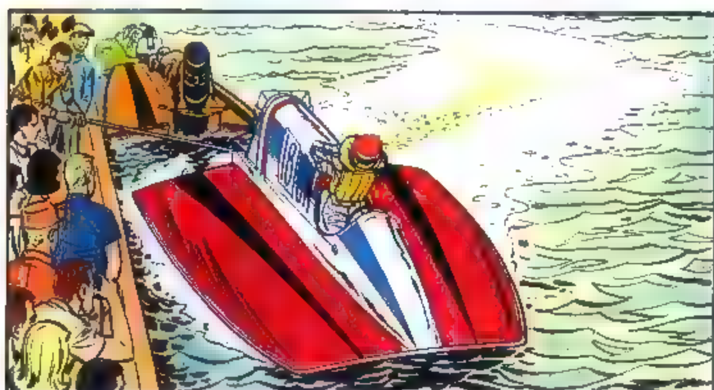

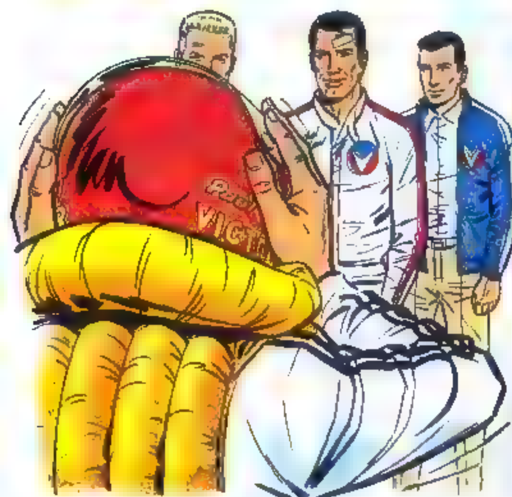

SANDERS-POSEY WINNEN MET EEN JOHNSON DEZE "ZES UUR VAN PARIJS" MET EEN GEMIDDELDE VAN 117,6 KM/U.

DE 18 EINDIGT ALS VIERDE ...

PAUL... PAUL VICTOR, BEDANKT, KEREL.
ZEUR NIET. DAT WAS IK JE NOG VERSCHULDIGD VOOR MONACO.
(LEES: DE RACER ZONDER GELAAT!)

EN OP DE WEG TERUG NAAR HUIS...
VICTOR EN JIJ STAAN DUS GELIJK. JULLIE HEBBEN ELKAARS LEVEN GERED. EN, MICHEL, WAT VIND JE VAN DEZE SPORT?
FANTASTISCH, MAN, MAAR IK HEB TOCH LIEVER DE SCHOKBREKERS VAN ONZE WAGENS!

OH JA? EN DAN DIT FIASCO...
JEAN-PIERRE, HOU OP OF IK ZAL JE...
VROOAN
Jean Graton
NAAR EEN IDEE VAN
Daniel Bouchez
EINDE

2000 magazine

14

dossier over de
ANTROPOMETRIE

Ons dossier over ANTROPOMETRIE

— De arm optillen ! Goed rechtop staan ! Draai het hoofd om ! De pols buigen ! De vingers spreiden ! De kleine man met de snor nam zelf de afmetingen van de verdachte op. Zijn twee helpers bekeken het hele geval met een spottende blik in hun ogen. De baas kon zich nog zo druk maken, de tijd zou het van hem winnen. Over een weekje zou deze klucht afgelopen zijn want dan waren de drie proefmaanden om. Jean Camescasse, de prefect van de stad Parijs, had het heel duidelijk gesteld : — Ik zal u de gelegenheid geven om uw ideeën uit te werken, Bertillon. Vanaf de vogende week zullen we uw theorieën in de praktijk brengen. U krijgt drie maanden. De proef zal langer mogen duren als u er, voor het verstrijken van die tijd, in slaagt een recidivist te herkennen...

Bertillon vroeg niet meer dan dat. Hij was al erg blij. Hij vergat de mislukkingen van zijn leven. Hij was bleek, mager, koel en hij had een kleurloze stem. Zijn uiterlijk had hij geenszins mee. Hij had spijsverteringsmoeilijkheden, hij had vaak last van hoofdpijn en neusbloedingen. Zijn collega's mochten hem niet erg om zijn zwijgzaamheid, zijn achterdochtigheid en zijn sarcasme. Zijn zeldzame kennissen vonden dat hij een onuitstaanbaar karakter had. Hij leefde met één enkele obsessie : een methode te vinden om goede bekenden van de politie snel te kunnen herkennen.

VIDOCQ, DE KONING VAN DE ONDERWERELD

Het probleem van de «recidivisten» (iemand, die zich opnieuw aan een misdrijf schuldig maakt) had vroeger tot afschrikwekkende maatregelen geleid. Misdadigers werden gebrandmerkt of men sneed ze een oor af. Het aantal afgesneden oren vormde een soort statistiek van de misdaad. Dit strafblad waarschuwde eerlijke mensen voor een verdachte buur. De Revolutie vaagde deze onmenselijke traditie weg. Men deed een beroep op vroegere misdadigers om verdachte elementen te identificeren. De organisatie van Vidocq was op dat gebied lange tijd een grote hulp.
Vidocq was drie maal door de justitie gegrepen en hij begon zijn vroegere lotgenoten uiteindelijk zo verschrikkelijk te haten dat hij in 1810 zijn hulp aanbood aan de politie, die handenvol werk had met de onderwereld. Nu volgde een prachtig staaltje van bedrog. Vidocq werd met de nodige drukte gearresteerd, waarna hij met veel ophef ontsnapte en beroemd werd in de onderwereld. De grote schoonmaak begon

De borstkas wordt gemeten.

De antropometrie wordt eveneens gebruikt bij het maken van de wassen beelden in de bekende musea Grévin en Tussaud. Herken je deze groep zangers, die hun haardos later belangrijk hebben laten groeien ? Inderdaad, dit zijn de Beatles in hun beginperiode.

weldra. Een klein huis in de donkere Sint Anna-straat te Parijs werd het hoofdkwartier van deze ex-dwangarbeider. Hij had een twintigtal mannen onder zijn bevel en gedurende het eerste jaar verrichtte hij achthonderd en twaalf arrestaties. De werkwijze van Vidocq was heel effectief. Hij bracht verklikkers in de gevangenissen, hij organiseerde valse ontsnappingen en hij dacht allerlei vermommingen uit. Hij was van mening dat de misdaad door de misdaad bestreden moest worden. Zijn reputatie overvleugelde zelfs de officiële politie! Hij trok zich terug in 1823 en opende het eerste privédetective-agentschap ter wereld!

Dit voorbeeld wierp vruchten af. Het personeel op de prefectuur werd voortaan met zorg gekozen. De Veiligheidsdienst werd door een wet op 15 november 1832 gereorganiseerd en eenieder, die ook maar de minste of geringste veroordeling op zijn strafblad had, werd uit de dienst gebannen. De herinnering aan Vidocq bleef levendig. De inspecteurs kregen geen enkele vakopleiding, maar kenden allerlei methodes, die door Vidocq ingevoerd waren. Men bleef gebruik maken van verklikkers, die tot in de gevangenissen doordrongen om van de gevangenen daar inlichtingen te krijgen. De inspecteurs dwongen de gevangenen om op de binnenplaatsen van de gevangenissen rondjes te lopen, waarbij ze onderzoekend bekeken werden om te ontdekken of gevangenen soms opnieuw gearresteerd waren onder een valse naam.

DE ARCHIEVEN

De archieven van Vidocq waren erg belangrijk. Hele stapels dossiers werden daar aan toegevoegd. Vijf miljoen kaarten stapelden zich op in de donkere gangen van het politiebureau. In het zwakke licht van enkele gaslampen zochten een paar ambtenaren daar de gegevens uit. Het identificeren van al eerder veroordeelde misdadigers is van groot belang. Daardoor kan de persoonlijkheid van de persoon in kwestie beter bestudeerd worden.

De hoeveelheid kaarten werd steeds groter. Men verzamelde de naam, het signalement, de voorgaande veroordelingen, en andere gegevens over het verleden van de persoon in kwestie. Sinds kort werden foto's aan de dossiers toegevoegd. Brussel experimenteerde met dit systeem in 1840. Parijs volgde. Tachtigduizend gezichten werden verzameld. Het kaartsysteem verloor zijn nuttig effect. Duizenden toeristische kaarten vulden dit reusachtige, gerechtelijke geheugen. Hotels, herbergen en vreemdelingen werden gecontroleerd. Papier, papier en nog eens papier!

Terwijl de toestand zich zo ontwikkeld had, kwam Alphonse Bertillon in 1879 op 29-jarige leeftijd in dienst van de Parijse Prefectuur. Hij zat in een klein hoekje van de grote zaal, waar de gerechtelijke kaarten opgeborgen waren. Het was er bloedheet in de zomer en ijskoud in de winter. Als het koud was, droeg hij handschoenen tijdens het werk. De gegevens, die de inspecteurs aanbrachten, moesten ingevuld worden en allerlei banale aanwijzingen moesten op de kaarten geschreven worden: *«groot», «van gemiddelde lengte», «klein», «gewoon gezicht»* of *«geen bijzondere kentekenen»*, zelfs een poes zou haar jongen er niet in terugvinden.

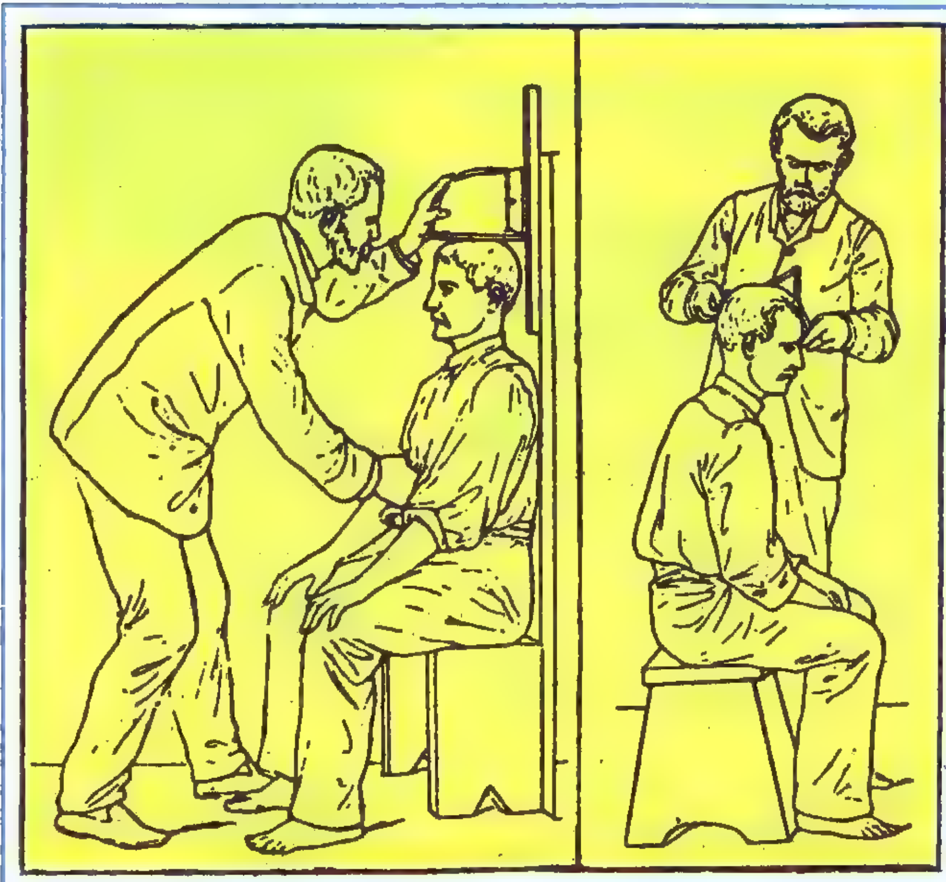
De foto's waren vaak te «artistiek» of onduidelijk.

De verdachten vertrokken hun gezichten op allerlei manieren om onherkenbaar te zijn.

De mode in de hondenwereld gebruikt de methodes van de heer Bertillon nog steeds... Maar hier wordt gekeken naar de neuzen en de poten om ze te vergelijken met dezelfde onderdelen van de grote voorbeelden in het ras...

De belangrijste maten zijn de lengte en de breedte van het hoofd...

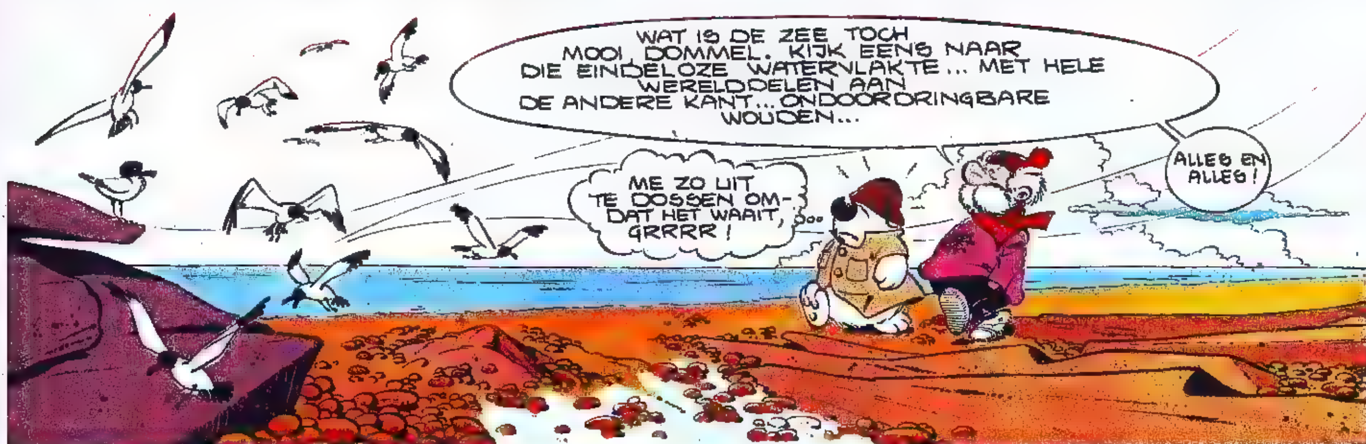

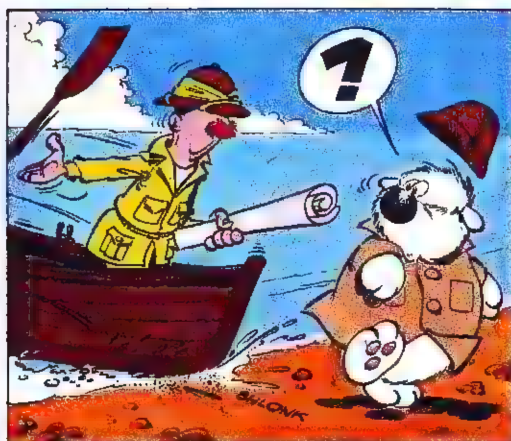
De kleur van het haar, de kleur van de ogen, de vorm van de neus zijn slechts uiterlijke kenmerken. De kaart met het signalement gaat veel verder en geeft tevens aan de vorm van de tanden, de vorm van de wervelkolom of sporen van een oude breuk, die kunnen meehelpen bij de identifikatie van zowel levenden als doden.

Vervolg 2e deel

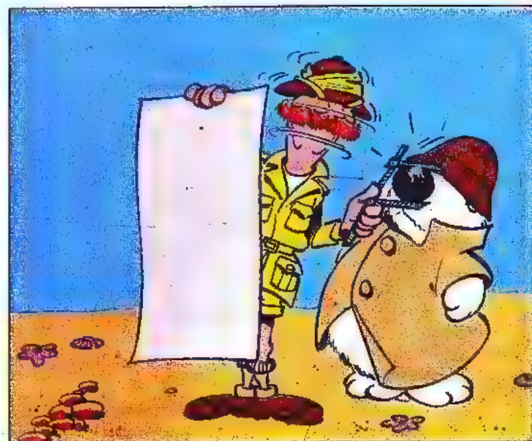
DOMMEL ROBOT-PORTRET

DUPA

DOCTOR LIVINGSTONE, I PRESUME?

GEEN NOOD, U BENT GERED!

ALLES IS NU ACHTER DE RUG!

ANTHROPOMETRISCHE KAART VOOR ONTDEKKINGSREIZIGERS EN ONDERZOEKERS

ROBOT-PORTRET VAN DR. LIVINGSTONE

Bij ons dossier...

BERTILLON AAN HET WERK

Op 11 maart 1892 weerklonk een luide ontploffing door het centrum van Parijs. Overal paniek. Een bom was ontploft op de trap van het huis aan de Boulevard Saint Germain 136. De daders van de aanslag waren bekend. Een huurder in het huis was Benoit, de president van de rechtbank, die een jaar tevoren een proces gevoerd had tegen een groep anarchisten. Een aanwijzing leidde naar een zekere Chaumartin, leraar aan de technische school van de Faubourg Saint-Denis. Een man, die geboeid werd door de anarchistische beweging, maar beter in staat was om te praten dan om met bommen te gooien.
Toch bleek het spoor goed te zijn. Via Chaumartin leidde het spoor naar een zekere Ravachol, die ergens op de Quai de la Martine in een klein zolderkamertje woonde. Daar was alles aanwezig om een bom in elkaar te zetten.
Honderden agenten, voorzien van een vaag signalement van Ravachol, zochten de stad af. De pers bemoeide zich ermee en Ravachol werd overal tegelijk gezien. Bertillon verdiepte zich in zijn kaartsysteem. De politie van Saint-Etienne, waar de antropometrie gebruikt werd, bezorgde hem een aanwijzing: het dossier van een zekere Koenigstein, een misdadiger, die gezocht werd en zich soms Ravachol noemde. De man had zich al schuldig gemaakt aan smokkelarij en andere wandaden. Als kenmerk werd gegeven « een litteken aan de linkerhand, vlakbij de duim. » Het leger verklikkers en politie-speurders ging op weg.
Op zevenentwintig maart heeft weer een ontploffing plaats, nu op nummer 39 van de rue Clichy. Deze keer is de aanslag gericht tegen Brulot, procureur van de republiek en gespecialiseerd in processen tegen anarchisten. Een journalist van de « Gaulois » verzekert Ravachol ontmoet te hebben vlak voor de aanslag. De woorden van de onbekende:

— *Er is genoeg dynamiet om alle woningen van magistraten op te blazen.*

De schaduw van Ravachol en zijn helpers valt over de stad. Is de naam van deze misdadiger misschien gebruikt voor een groep terroristen? Op woensdag 30 maart herkent de eigenaar van restaurant Very, gelegen aan de Boulevard Magenta, het litteken op de hand van de gezochte bij een van zijn klanten, die tevoren anarchistische woorden gesproken heeft tegen een van de kelners.
De commissaris van de wijk komt in het geheim met zijn agenten naar het eethuis. De man wordt verzocht om mee te gaan naar het politiebureau. Hij kan pas ontwapend worden na een woest gevecht. Onderweg naar het politiebureau verzet de man zich hevig, terwijl hij gilt:

— *Help mij, broeders! Leve de anarchie, leve het dynamiet!*

Niemand komt tussenbeide. Bertillon onderzoekt de vreemde man. Hij is bedekt met bloed en een vreselijke woede vervormt zijn gelaatstrekken. Het is onmogelijk om zijn maten te nemen of hem te fotograferen. Bertillon besluit te wachten.
De volgende dag is de man wat kalmer en hij speelt duidelijk de rol van de held. Hij laat zijn maten opnemen en een foto maken. Het bewijs is geleverd. Claudius-François Koenigstein is wel degelijk de gezochte Ravachol!

Ons dossier over ANTROPOMETRIE

Vervolg

De heren aarzelden niet lang om later hun uiterlijk grondig te wijzigen. De mazen van het gerechtelijke net werden wel erg wijd...

ONVERANDERLIJKE KENMERKEN

Césare Lombrose, een Italiaanse psychiater, had kortgeleden een boek over het misdaadverschijnsel uitgegeven: Uomo Deliquente (De delinquent), waarin hij beweerde dat de misdaad een achteruitgang betekende in vergelijking met de beschaving. *De delinquent was het product van een negatieve houding. Een lichamelijk afwijkend wezen, herkenbaar aan talrijke afwijkingen van de schedel.*
De gevangenissen en tuchthuizen in Pavia openden hun poorten voor Lombroso. Hij mat ontelbare schedels en verwierp enkele uitzonderingen, die z'n theorie hadden kunnen ontzenuwen. Een «onaangenaam uiterlijk» werd een verontrustende aanwijzing. Daar is men sindsdien al van teruggekomen. Bertillon dacht na over deze theorie. Zijn vader, dokter Louis-Adolphe Bertillon, een bekend arts, was tenslotte een vooraanstaand antropoloog. Hij was bezeten van de geschiedenis van de mensheid en alles wat daarmee samenhangt: de ontwikkeling van het schedeldak van de mens, de hersens en de ledematen. Misschien zat daar wel iets in dat gebruikt kon worden in de strijd tegen de misdaad.

Bertillon snuffelde in de kaarten, vergeleek foto's met elkaar en begon enkele verdachten op te meten. Een zeker aantal kenmerken moest onveranderd blijven na de groeiperiode. De ledematen en meer nog de verbindingen van botten veranderden toch niet meer na het twintigste levensjaar. De studie van de schedel, zo geliefd bij antropologen en bij Lombroso, kon nog aangevuld worden met de afmetingen van bepaalde lichaamsdelen zoals de vingers, de onderarmen, de borstkas, de voeten... Zijn collega's lachten erom. Zelfs de verdachten deden mee met 't spelletje. Ondertussen probeerde Bertillon een catalogus samen te stellen over de neuzen van de heren. Koortsachtig verzamelde hij gegevens over de afmetingen van de schedel, de grootte van de voeten, de lengte van de vingers! Sommige gegevens konden bij twee verdachten op elkaar lijken, maar ze waren nooit helemaal hetzelfde. Met veertien verschillende afmetingen was de kans om twee identieke personen tegen te komen één op 286.435.456. Een naald in een hooiberg. Een eerste rapport verdween in de laden van Louis Andrieux, directeur van de Prefectuur. Een tweede volgde. Bertillon legde de nadruk op de antropometrie, het opmeten van de verschillende lichaamsdelen en hij meende dat vergissingen bij het naspeuren uitgesloten waren.
Hij stelde voor drie afzonderlijke groepen te onderscheiden: groot, klein en middel. De lengte van de schedel vormde het basisgegeven en maakte een eerste verdeling mogelijk. Een tweede afmeting, de breedte van de schedel, zou de kaart verder onderverdelen. Andere gegevens moesten de portretten aanvullen en de kaarten nog nauwkeuriger maken.
Nu lijkt het heel duidelijk, maar het verslag van Bertillon was nogal verwarrend. Andrieux gaf het rapport door aan Gustave Macé, die de leiding had over de Veiligheidsdienst. Macé had het niet begrepen op theoretici, hij voelde meer voor directe actie. Hij stak dit niet onder stoelen of banken. Hij gaf dit advies ook door aan Andrieux en toen Bertillon zijn rapport mondeling kwam verdedigen, werd hij door Andrieux zo afwijzend ontvangen, dat deze doodzenuwachtig werd en stotterend een verwarde uitleg probeerde te geven, waardoor niets duidelijk werd.

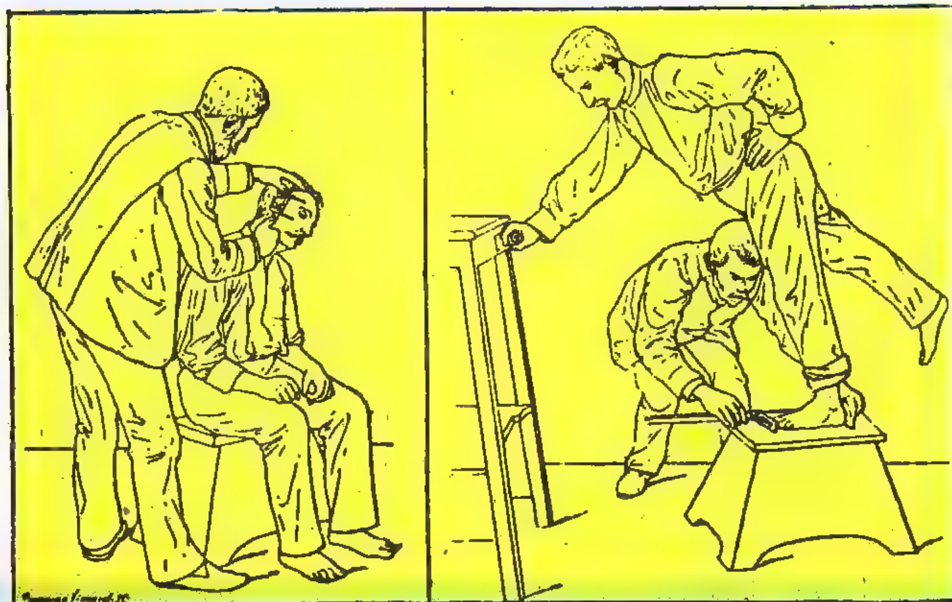
Drie jaar gingen voorbij. Dokter Louis-Adolphe Bertillon trachtte enkele invloedrijke personen van de knappe ideeën van zijn zoon te overtuigen, maar ook dat had geen succes. Er bleef echter een troost over: Andrieux en Macé konden niet eeuwig de horizont voor de jonge Alphonse verduisteren. Jean Camescasse volgde Andrieux op en het eerste rapport, dat hij onder ogen kreeg was van Bertillon.

DE GROTE PROEF

Een proefperiode van drie maanden kon er wel af. Bertillon begon persoonlijk de verdachten te meten. De eerste kwam op 13 december 1882. Bertillon werkte koortsachtig door en zette 's avonds sa-

Het ware gezicht van de beroemde Vidocq.

Van de oren tot de voeten. De gegevens op de kaart zijn zeer uitgebreid en volledig. Geen twee mensen zijn op alle punten precies hetzelfde.

Carnavalsmaskers naar beroemde persoonlijkheden (of, zoals hier, naar tekeningen uit die tijd) vormen slechts een praktische toepassing van de antropometrie.

men met zijn toekomstige echtgenote Amélie Notar, alle gegevens op de kaarten. Op 15 februari 1883 had hij achttienhonderd kaarten verwerkt, maar nog geen enkele «recidivist» was op komen dagen. Om te slagen moest Bertillon in drie maanden tijd tweemaal dezelfde misdadiger in zijn kaartensysteem krijgen. Het wonder (?) gebeurde op 20 februari!
Bertillon werd door een koortsachtig opwinding aangegrepen toen hij dezelfde schedelafmetingen op de bewuste kaart tegenkwam. De andere afmetingen bleken eveneens hetzelfde te zijn.
Deze Dupont, de zesde van die dag, heette in werkelijkheid Martin. Hij was op 15 december 1882 gearresteerd voor het stelen van lege flessen. Een van de eerste klanten van Bertillon. Hij ontkende zelfs niet, zo verrast was hij. *Een nieuwe wetenschap was geboren.* Bertillon schreef meteen een rapport voor Camescasse en liet - bij hoge uitzondering - een huurrijtuig komen om naar huis te gaan en het heuglijke nieuws te vertellen aan Amélie Notar. Hij was er zeker van dat de proeftijd verlengd zou worden.

DE THEORIE VAN BERTILLON

Meneer Bertillon herkende in de loop van de volgende maand zes recidivisten: hij kreeg er enkele assistenten bij.
De antropometrie begon de verovering van de bureaucratie, niet zonder moeite overigens. Op de eerste april 1884 ging zijn oude tegenstander Gustave Macé met pensioen. Driehonderd recidivisten werden in de loop van datzelfde jaar herkend. Bij de oude methode zouden ze zeker ontkomen zijn.
De journalisten ontdekten Bertillon. Ze schreven over hem als over één jonge, Franse geleerde, die het opsporingssysteem van misdadigers verbeterd had.
Een antropometrisch centrum werd op de eerste januari 1888 op de zolders van het Justitiepaleis ingericht. Het geld ontbrak. De nieuwe wetenschap werd omringd door gescheurde muren, er was geen verwarming in de winter en het was er bloedheet in de zomer. Maar in het land der blinden is eenoog koning en Bertillon was erg trots op zijn indrukwekkende titel «Directeur de l'Identification Judiciaire» (Directeur van de Gerechtelijke Identificatiedienst). Zelfs Pasteur kwam hem een bezoek brengen. Bertillon nam wraak voor de vernederingen uit het verleden.
Hij trok de foto-afdeling bij zijn dienst en veroorzaakte een kleine opstand door te eisen dat er voortaan twee foto's genomen zouden worden: een van voren en een van opzij genomen, allebei onder dezelfde belichting en van dezelfde afstand genomen met eenzelfde houding van de verdachte. *Er was geen sprake meer van gekozen houdingen, de fotografen werden technici. Zo verandert de wereld.*
Het «gesproken» portret volgde. De inspecteurs waren daar niet altijd even gelukkig mee. Bertillon, de tovenaar met een half miljoen kaarten, stelde 'n lijst met speciale termen op, te gebruiken bij het opstellen van het signalement van een verdachte. De gezamenlijke gegevens van een bepaalde persoon vormden zo een gesproken portret en de inspecteurs moesten de verdachten aan de hand hiervan trachten te herkennen. Elke term werd uitgedrukt door een letter. De methode was nuttig, maar vereiste veel werk omdat de lijst van gegevens steeds uitgebreid werd.

DE VEROVERING VAN DE WERELD

De werkwijze van Bertillon maakte het mogelijk Ravachol, een van de bekendste anarchisten van het einde van de vorige eeuw op te sporen. De andere landen kregen ook belangstelling voor deze nieuwe «politie-wetenschap». SCOTLAND YARD NAM VIJF VAN DE ELF MATEN OVER, VOEGDE ER DE DOOR BERTILLON VERWAARLOOSDE VINGERAFDRUKKEN BIJ EN VERWIERP HET GESPROKEN PORTRET. Bertillon was woedend. Het verminken van zijn systeem zou de waarde ervan doen afnemen.
Hij had trouwens een hekel aan het systeem van de vingerafdrukken. Hij had het tenslotte niet uitgevonden. Meer opbeurend nieuws volgde: Sint-Petersburg, Moskou, Luik en Berlijn waren op zijn systeem overgegaan.
Parijs werd het Mekka voor de politiediensten in heel Europa. Napels en Siena bestudeerden de werkwijze. Spanje, Portugal, Denemarken en Nederland namen het systeem over. Aan de horizont dreigde echter belangrijke concurrentie.
DE ENGELSMAN GALTON EN DE AMERIKAAN VUCETICH PROBEERDEN ERKENNING TE KRIJGEN VOOR HET SYSTEEM VAN DE VINGERAFDRUKKEN. DIT VEREISTE SLECHTS EEN STEMPELKUSSEN, EEN LOUPE EN EEN NAALD. HET SYSTEEM VAN DE VINGERAFDRUKKEN HEEFT GROTE VOORDELEN BOVEN DE ANTROPOMETRIE, WAAR VEEL PERSONEEL VOOR NODIG IS.
VANAF DAT OGENBLIK WAREN DE DAGEN VAN HET SYSTEEM VAN BERTILLON GETELD. De uitgebreide registratie van meten werd drastisch vereenvoudigd en de ouder wordende deskundige voelde dit elke keer weer als een persoonlijke belediging. Op 7 oktober 1902 werd in de rue Faubourg Saint-Honoré een dode aangetroffen en dit feit betekende een botsing met het vijandige systeem.

Ter plaatse waren namelijk vingerafdrukken gevonden. Bertillon hield zich tegen zijn zin bezig met de zaak. Een onderzoek van de vingerafdrukken bracht al gauw sporen van de ware identiteit van de moordenaar aan het licht. Bertillon trachtte het belang van de vingerafdrukken te verdoezelen. Zo weigerde hij ook toe te geven dat hij zich vergist had bij een grafologisch onderzoek in de zaak Dreyfus, waardoor de beklaagde in deze onverkwikkelijke zaak veroordeeld werd. Tenslotte kon een man als Bertillon zich niet vergissen! Tenminste dat vond hij er zelf van. Kort voor de Eerste Wereldoorlog stierf Bertillon. Hij was de laatste, die nog in zijn methode geloofde. Maar het systeem van de vingerafdrukken had het werk al lang overgenomen. ■

MANNIX

BERNARD PRINCE

HERMANN
GREG

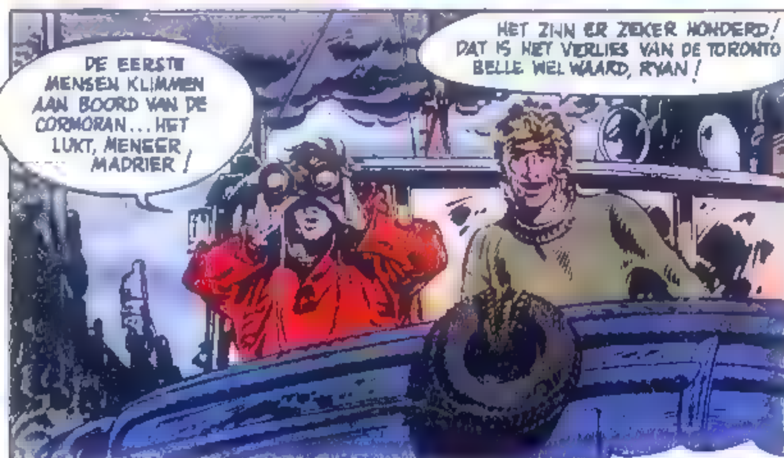

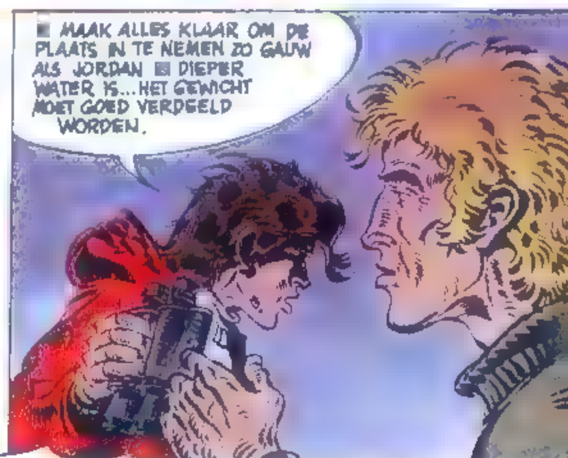

VERSCHROEIDE AARDE

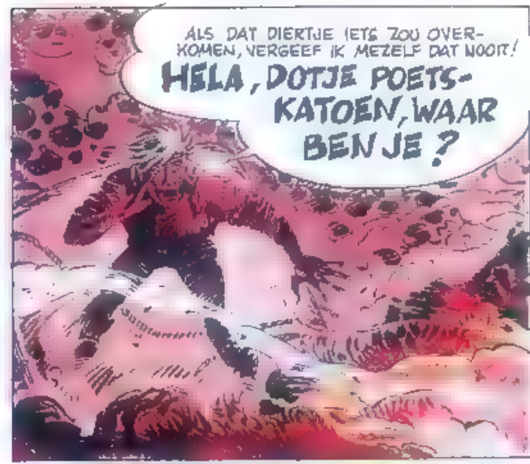

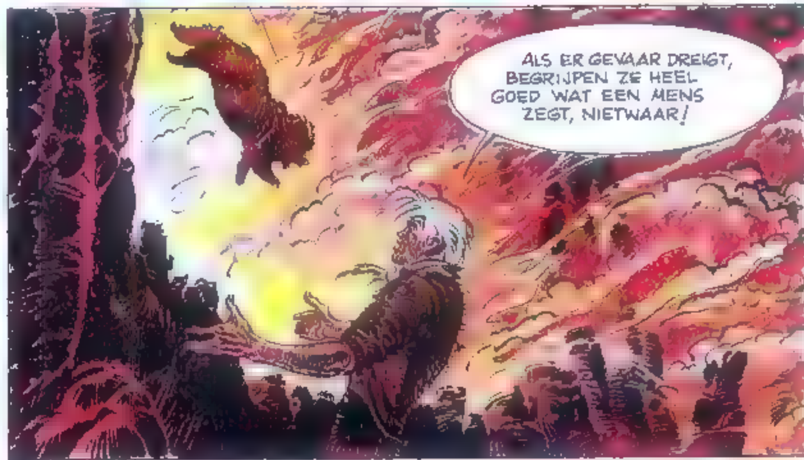

IK MOET DOTJE POETSKATOEN GAAN HALEN.
BERNARD! BLIJF HIER/DAAR IS NIEMAND MEER/JIJ WAS DE LAATSTE!

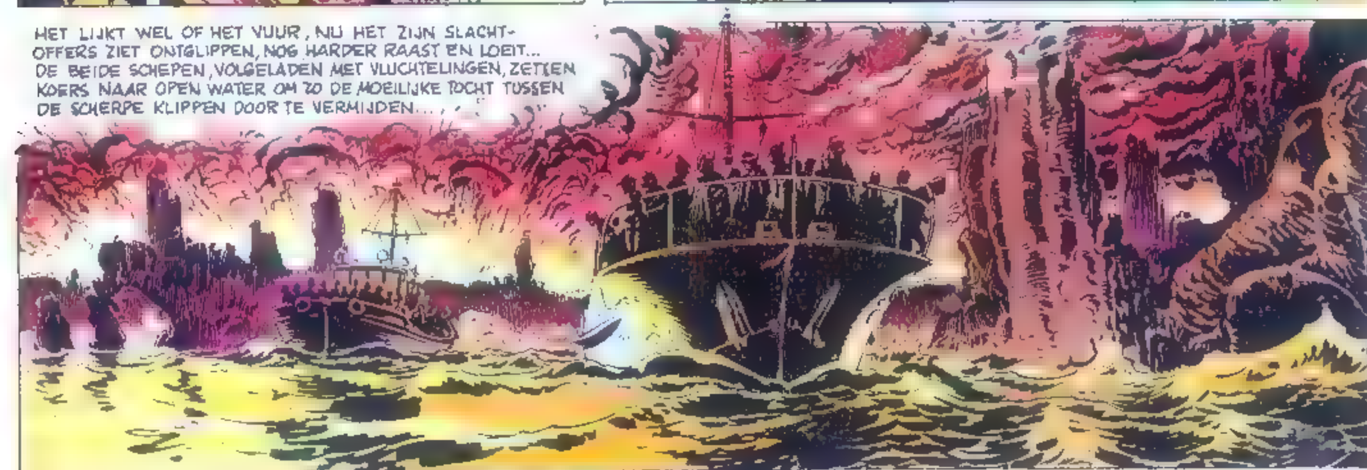

ALS DAT DIERTJE IETS ZOU OVERKOMEN, VERGEEF IK MEZELF DAT NOOIT!
HELA, DOTJE POETSKATOEN, WAAR BEN JE?

HIJ HEEFT MIJN STEM HERKEND. VOORUIT, STOUTERD, SPRING!

ALS ER GEVAAR DREIGT, BEGRIJPEN ZE HEEL GOED WAT EEN MENS ZEGT, NIETWAAR!

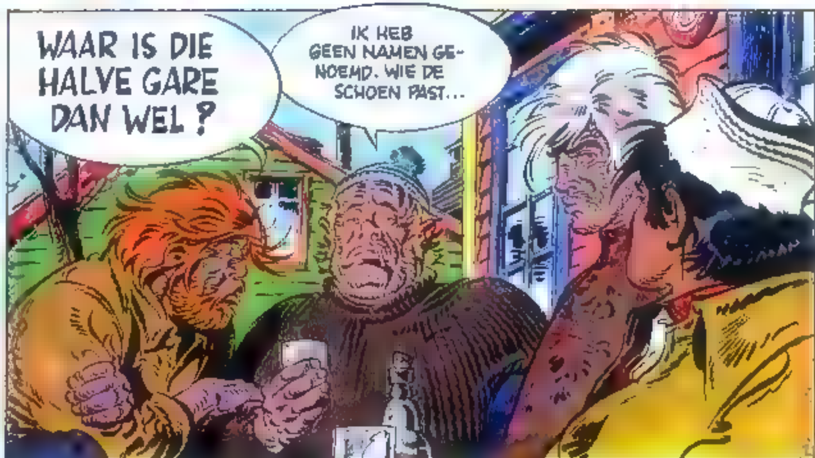

NIET TE GELOVEN. HIJ HEEFT VAN DE WANDELING GEBRUIK GEMAAKT OM CIRCUSKUNSTEN AAN EEN BEER TE LEREN. NU WEET IK TENMINSTE DAT IK NIET VOOR NIKS GEKOMEN BEN!

NOG DRIE PERSONEN, SCHIPPER!
KEREL, JIJ BENT JE REINSTE GELDBELEGGING. ALS WE THUIS ZIJN, ZAL IK DE MENSEN LATEN BETALEN OM JOU TE ZIEN.
SCHIET OP/ZELFS DE DAKEN VAN DE AUTO'S HIER BRANDEN AL.

HET LIJKT WEL OF HET VUUR, NU HET ZIJN SLACHTOFFERS ZIET ONTGLIPPEN, NOG HARDER RAAST EN LOEIT... DE BEIDE SCHEPEN, VOLGELADEN MET VLUCHTELINGEN, ZETTEN KOERS NAAR OPEN WATER OM ZO DE MOEILIJKE TOCHT TUSSEN DE SCHERPE KLIPPEN DOOR TE VERMIJDEN...

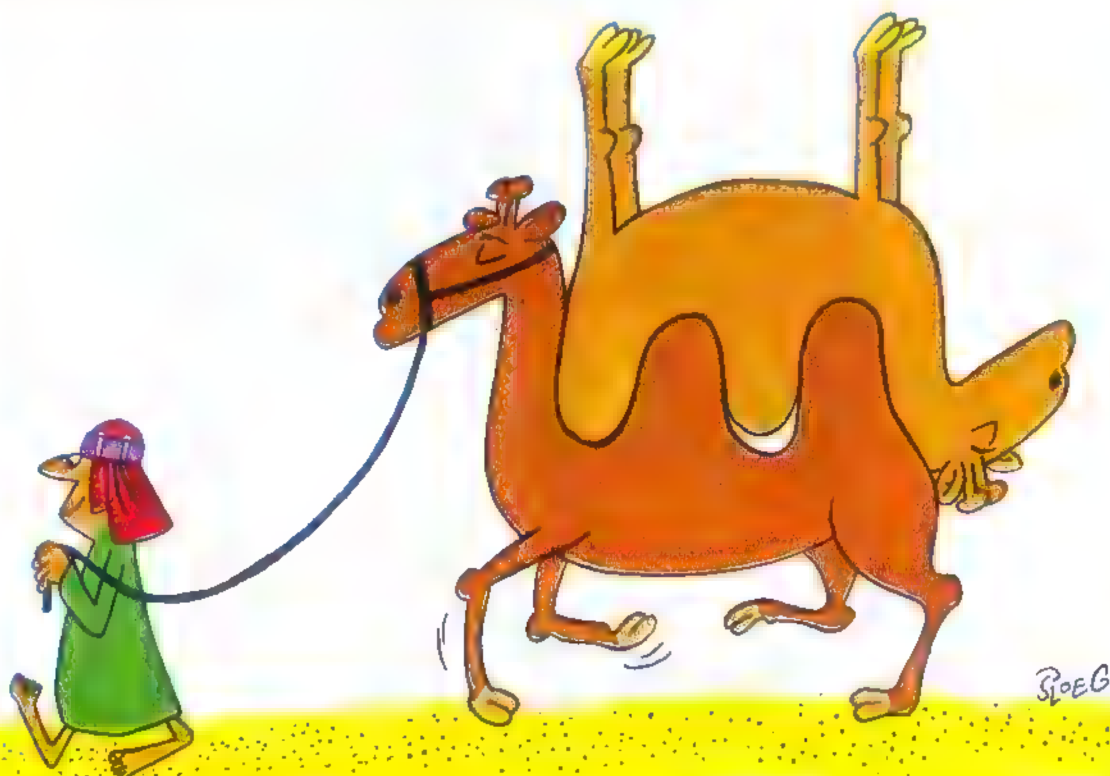
DOTJE POETSKATOEN, WIJ GAAN EEN LEKKER BAD NEMEN. HET IS HOOG TIJD DAT JIJ DE WELDADEN VAN DE BESCHAVING LEERT KENNEN.

JA, WANT ALLES GAAT WEER ZIJN GEWONE GANGETJE...

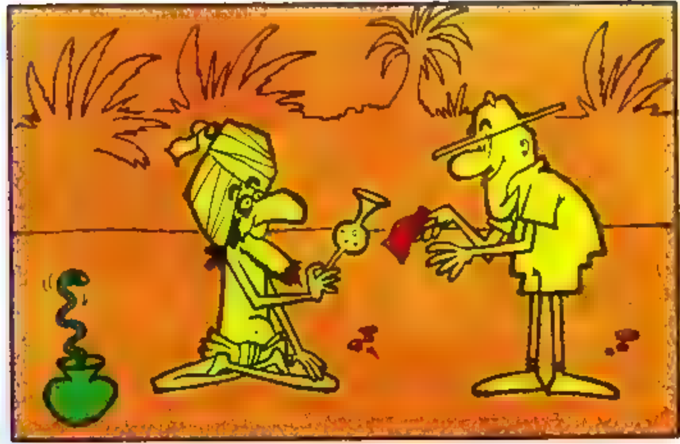
44

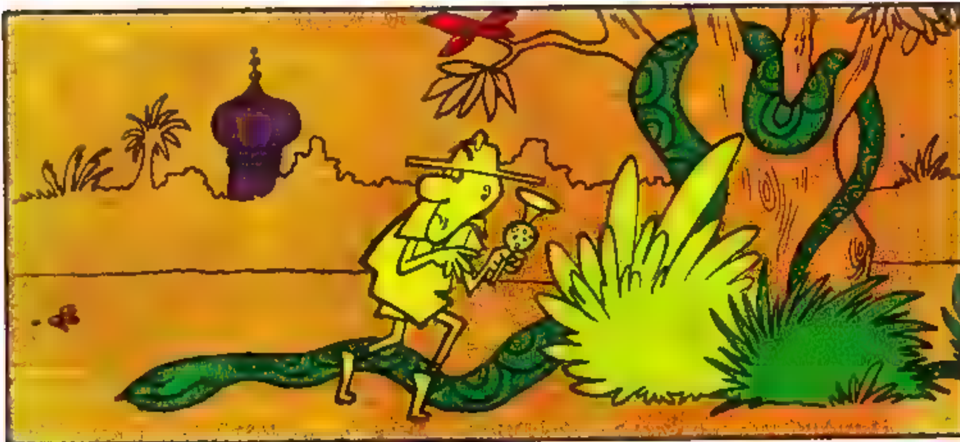
EINDE

lachen met PLOEG

MAX de ontdekkingsreiziger BARA

HET EILAND ARROYOKA

AUCLAIR
GREG

HOOFDSTUK 3

DE ROTSWAND

VEEL UREN GAAN VOORBIJ MAAR ROY CARSON HEEFT GEEN IDEE VAN TIJD. HIJ LAAT DE ZON OVER ZIJN SPIEREN GLIJDEN EN VOELT EEN WELDADIGE WARMTE DOOR ZIJN LEDEN ZINDEREN...

MORGAN EN HIJ ZIJN IN DE RIVIER GEDOKEN OM TE ONTKOMEN AAN DE KRIJGERS VAN ARROYOKA... ALLES LIJKT EINDELOOS LANG GELEDEN...

DE KOORTS KLOPT MINDER STERK IN ZIJN ARMEN... OPEENS EEN NORMALE REACTIE... DORST...

EN HET GEWONDE DIER WORDT WEER EEN MENS...

MAX! JADE! VERDRAAID!

ZE HEBBEN JADE GEVANGEN GENOMEN... IK BEN MET MAX IN DE DIEPTE GEDOKEN OM TE ONTKOMEN AAN HUN BOOGSCHUTTERS... EN NU DEZE MET STENEN BEZAAIDE OEVER EN DE EENZAAMHEID...

IK BEN WAARSCHIJNLIJK ERG LANG BEWUSTELOOS GEWEEST... ALLES IS DROOG... EN IK BEN NOG HEEL...

TWEE MOGELIJKHEDEN... DE RIVIER EN... DAT...

IK VOEL NIETS MEER VOOR ZWEMMEN... DUS GAAN WE MAAR NAAR BOVEN...

MET MIJN GEWONDE ARMEN ZAL IK ME AAN MIJN TANDEN VAST MOETEN HOUDEN ALS IK UITGLIJ...

EN TOT OVERMAAT VAN RAMP KRIJG IK EEN BUIK VOL BLAREN. DE ZON MAAKT DE ROTS-WAND BLOEDHEET!

IK WEET NIET HOE IK ERUIT ZAL ZIEN ALS IK EENMAAL BOVEN BEN...

MAAR HET ZAL ALTIJD BETER ZIJN...

... DAN DIE OVERSTE, ALS IK HEM EENMAAL TUSSEN MIJN VINGERS GEHAD HEB!

OEF... MIJN HART KLOPT TEGEN MIJN RIBBEN... JE WORDT STIJF ALS JE ALTIJD IN EEN ZACHTE STOEL IN EEN VLIEGTUIG ZIT...

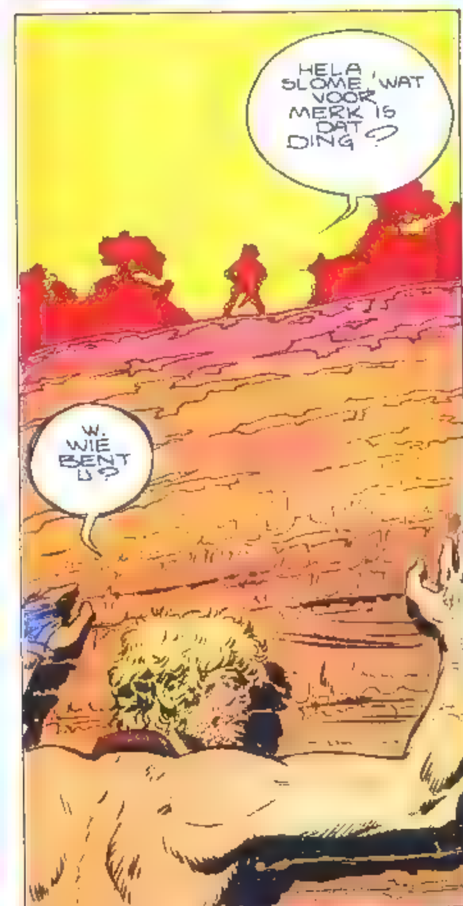

ELKE KEER WEER HETZELFDE PROBLEEM... WAAR MOET IK ME VASTGRIJPEN. HET BEGINT AFGEZAAGD TE WORDEN...

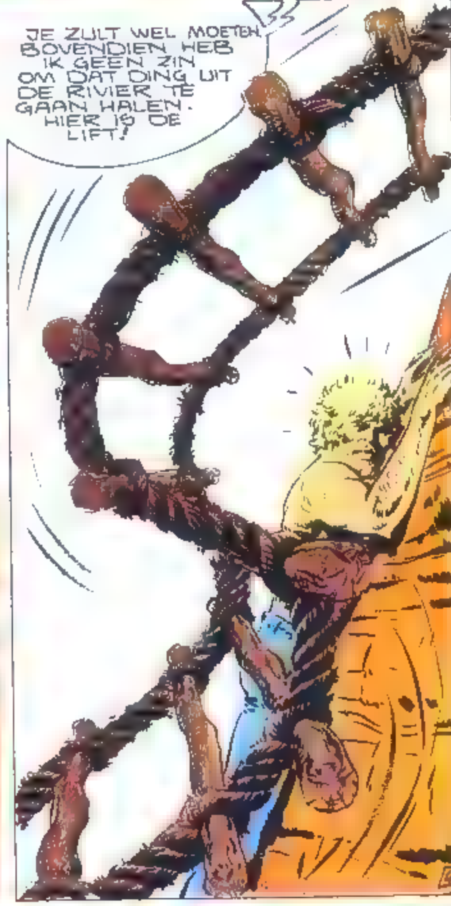

NERGENS HOUVAST... TOCH MOET IK...

HET BEGINT ME TE DUIZELEN... IK BEN DOODOP...

!!
HEB JE DAAR EEN REVOLVER AAN JE RIEM ?
4A

HELA SLOME, WAT VOOR MERK IS DAT DING ?
W. WIE BENT U?

KRIJG IK DAT DING ALS IK JE HELP ?
EEN BROWNING... IK VAL...

JE ZULT WEL MOETEN. BOVENDIEN HEB IK GEEN ZIN OM DAT DING UIT DE RIVIER TE GAAN HALEN. HIER IS DE LIFT!
4B

RUSTIG MAAR... JE BENT ER NOGAL BEROERD AAN TOE...

GEEF OP DAT SPEELGOED!

WAT?

DE BROWNING. DAT WAS TOCH DE OVEREENKOMST, NIETWAAR? EERST BETALEN, VRIEND, DAN ZULLEN WE WEL VERDER PRATEN.

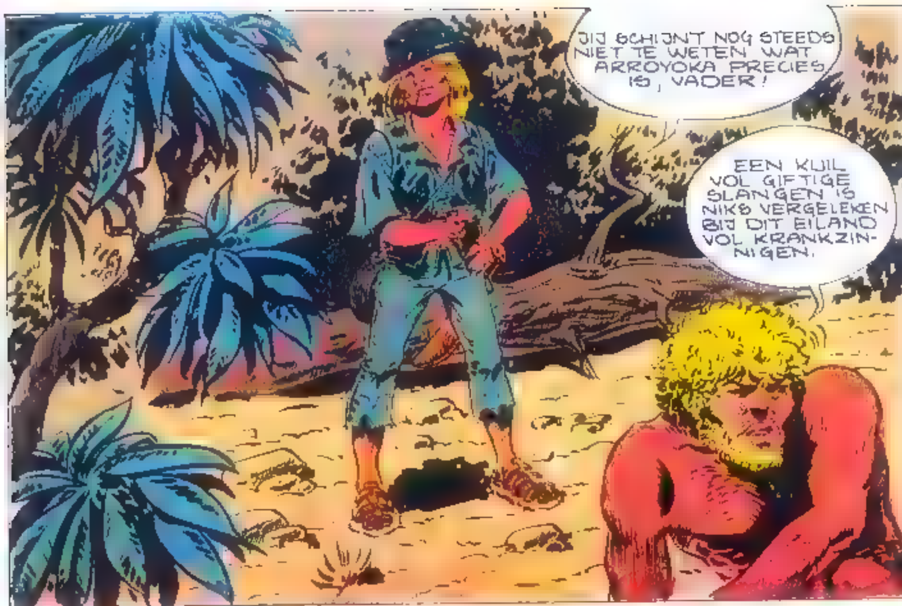
EN HOU DAT DING BIJ DE LOOP VAST!

ZIEZO. KOM BOVEN!

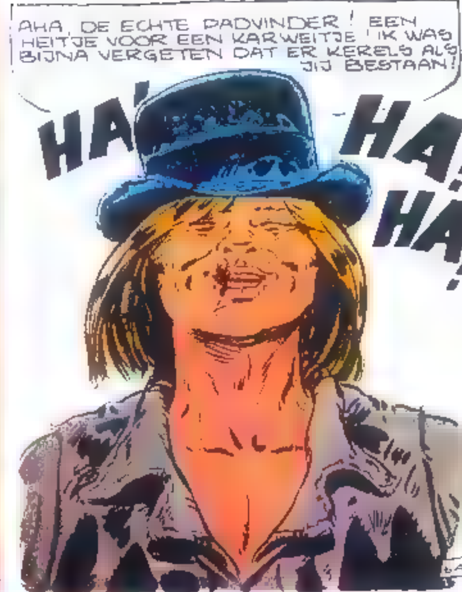
VIJF KOGELS! DAT IS NIET VEEL. HEB JE ER NOG MEER?

WAAROM? SOMMIGE LUIZEN ZIJN ZO SMERIG DAT IK ZE LIEVER MET MIJN VUISTEN DOOD ZOU DRUKKEN.

JIJ SCHIJNT NOG STEEDS NIET TE WETEN WAT ARROYOKA PRECIES IS, VADER!
EEN KUIL VOL GIFTIGE SLANGEN IS NIKS VERGELEKEN BIJ DIT EILAND VOL KRANKZINNIGEN.

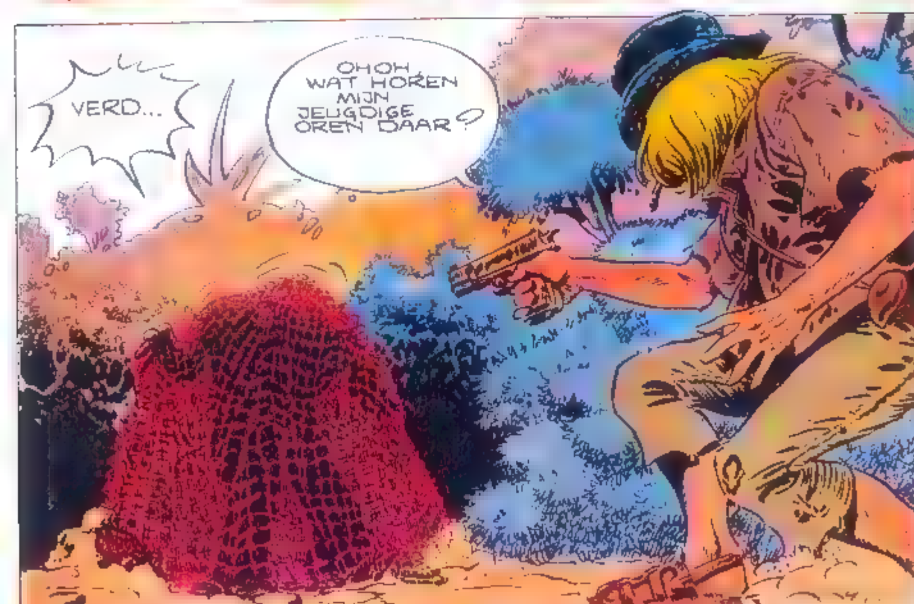
AHA, DE ECHTE PADVINDER! EEN HEITJE VOOR EEN KARWEITJE! IK WAS BIJNA VERGETEN DAT ER KERELS ALS JIJ BESTAAN!
HA! HA! HA!

DAT ZAL IK JE DAN LATEN ZIEN!

VERD...
OHOH, WAT HOREN MIJN JEUGDIGE OREN DAAR?

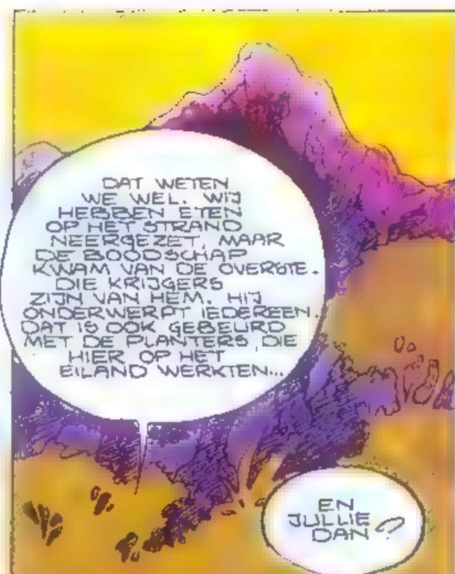

MAAK ALSJEBLIEFT DAT NET NIET KAPOT. TIGER HEEFT MOEITE GENOEG GEHAD OM HET TE MAKEN.
?!

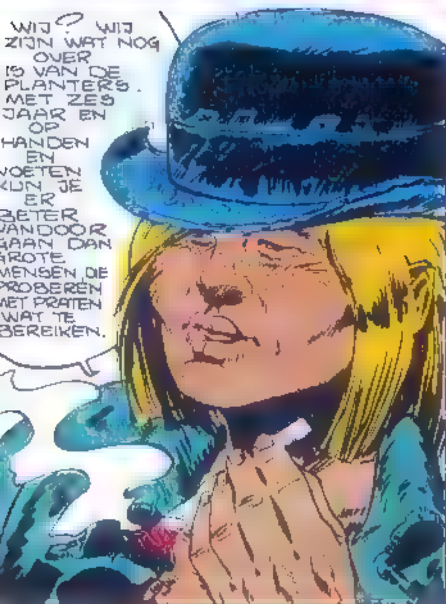

GOED, IK ZAL NIET MEER BE-WEGEN. MAAR ZEG ME DAN ALSJE-BLIEFT WAT DIT ALLEMAAL BETEKENT.
DAT KLINKT EEN STUK BETER!

JE KENT TIGER AL EN MIJN NAAM IS DRISCOLL... BOLLETJE VOOR MIJN VRIENDEN DE TWEE ENIGE VRIJE MANNEN OP ARROYOKA, JIJ UITGEZONDERD...

MIJN NAAM IS ROY CARSON. IK BEN... IK WAS DE PILOOT VAN EEN VLIEGTUIG, DAT IN ZEE GESTORT IS. MET EEN STEWARDESS EN MIJN NAVIGATOR HEB IK DIT EILAND BEREIKT. MAAR HET MEISJE IS GEVANGEN GENOMEN EN MIJN VRIEND IS VERDRONKEN.

DAT WETEN WE WEL. WIJ HEBBEN ETEN OP HET STRAND NEERGEZET, MAAR DE BOODSCHAP KWAM VAN DE OVERSTE. DIE KRIJGERS ZIJN VAN HEM. HIJ ONDERWERPT IEDEREEN. DAT IS OOK GEBEURD MET DE PLANTERS, DIE HIER OP HET EILAND WERKTEN...

EN JULLIE DAN?

WIJ? WIJ ZIJN WAT NOG OVER IS VAN DE PLANTERS. MET ZES JAAR EN OP HANDEN EN VOETEN KUN JE ER BETER VANDOOR GAAN DAN GROTE MENSEN DIE PROBEREN MET PRATEN WAT TE BEREIKEN.

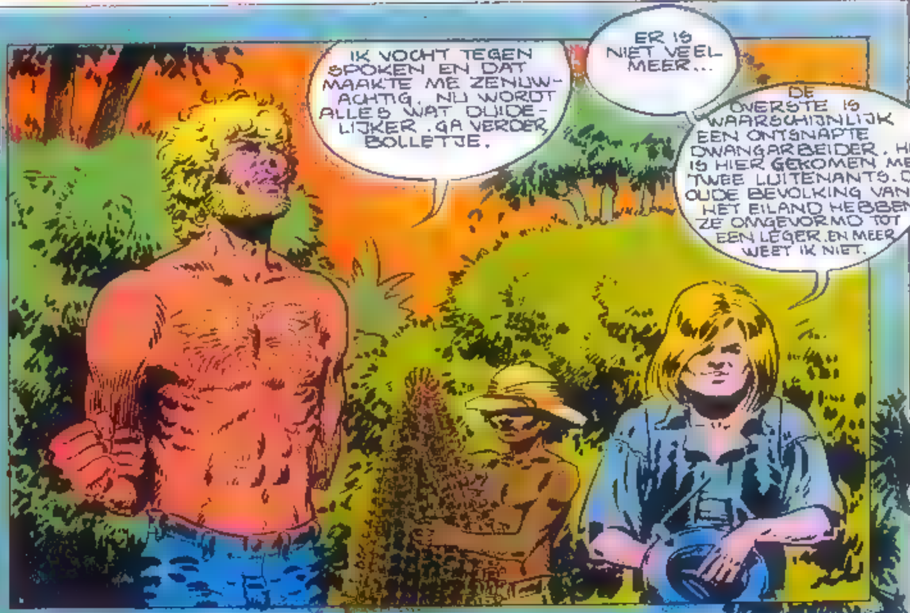

DAT IS ONGE-VEER ACHT JAAR GELEDEN, NET ZO OUD ALS DEZE SIGAAR, DE OOGST VAN DAT JAAR.

ACHT JAAR WAARIN DE OVERSTE ER NIET IN GESLAAGD IS ONS IN HANDEN TE KRIJGEN, VAN-DAAR DAT AROMA VAN VRIJHEID!

TIGER, IK DENK DAT JE HET NET WEG KUNT HALEN.
JIJ BENT DE BAAS, BOLLETJE, MAAR IK BEN ER TEGEN.

SAMEN KUNNEN WE SNEL IN DE JUNGLE VERDWIJNEN ALS ER GEVAAR DREIGT, MAAR MET HEM NIET...
IK LEER VLUG!

IK VOCHT TEGEN SPOKEN EN DAT MAAKTE ME ZENUWACHTIG. NU WORDT ALLES WAT DUIDELIJKER. GA VERDER BOLLETJE.
ER IS NIET VEEL MEER...
DE OVERSTE IS WAARSCHIJNLIJK EEN ONTSNAPTE DWANGARBEIDER. HIJ IS HIER GEKOMEN MET TWEE LUITENANTS. DE OUDE BEVOLKING VAN HET EILAND HEBBEN ZE OMGEVORMD TOT EEN LEGER EN MEER WEET IK NIET.

ZONDER EEN BOOT MET EEN KRACHTIGE MOTOR KUNNEN WE NIET WEGKOMEN VAN ARROYOKA DOOR DE STERKE STROMINGEN ROND HET EILAND. DUS DOEN WE WAT WE KUNNEN.
DAT IS NIET ALLES...

MAAR IK NEEM AAN DAT IK VOORLOPIG OP PROEF BEN. GOED, IK ZAL WACHTEN.
EN BOLLETJE IS DE BAAS! NIET JIJ!
TOT UW ORDERS, BAAS! WE ZULLEN MAAR AFWACHTEN.
DAT ZAL WEL LUKKEN, VRIEND CARSON.
ROY CARSON BEGREEP WEL DAT DIT EEN VREEMDE OVEREENKOMST WAS, MAAR IN DEZE RAADSELACHTIGE WERELD SCHEEN DE LOGIKA NIET TE BESTAAN. IN ELK GEVAL HAD HIJ EEN PAAR BONDGENOTEN GEVONDEN.
EINDE VAN DIT DEEL

ALEX

Jacques MARTIN

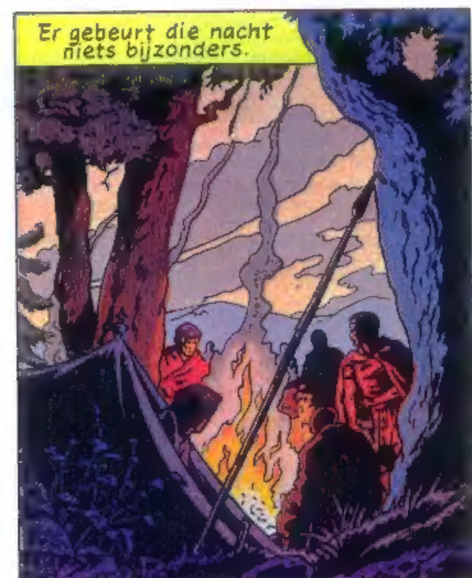

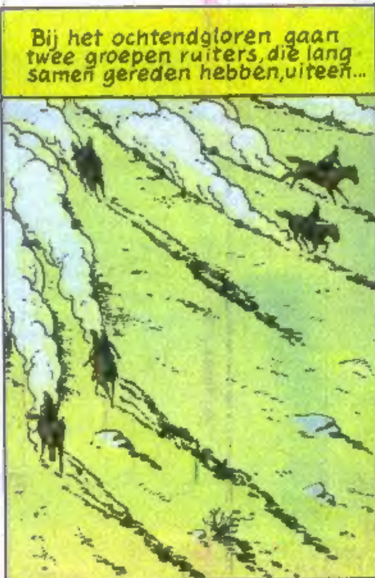

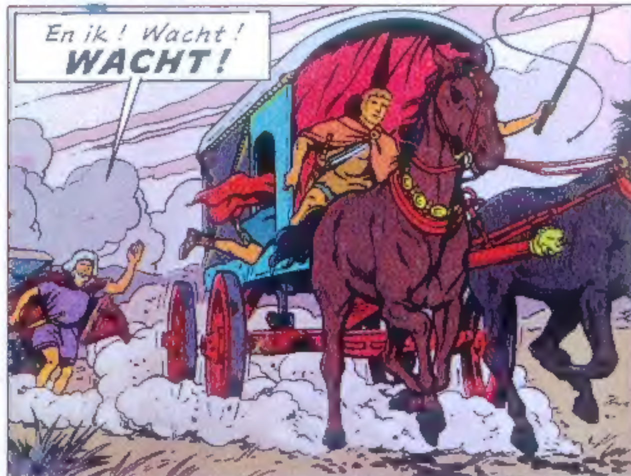
Iorix de Grote

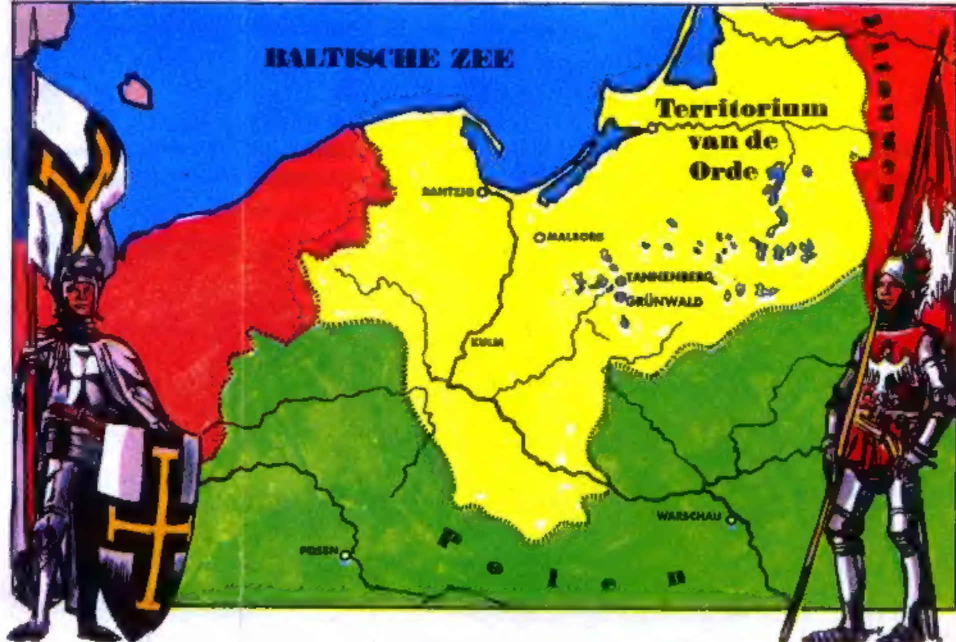

wordt vervolgd

Liliane en Fred Funcken brengen vandaag het begin van een nieuwe PUZZLEPOSTER. Deze keer een historische gebeurtenis. De liefhebbers zullen de verschillende delen van deze documentaire-puzzleposter zeker op prijs stellen. Enig aanvullend commentaar is echter wel geboden...

Over de grenzen in Europa...

DE SLAG BIJ TANNENBERG

Tannenberg ? Nooit van gehoord !

Denk eens diep na... Ja ! 1914-1918 ! Een Duitse overwinning ergens in Polen, het Russische leger verpletterd en op de vlucht gejaagd door het leger van von Hindenburg ? Dat is het, ja, maar deze slag had niet plaats bij Tannenberg, maar tientallen kilometers daar vandaan... Waarom werd de naam van dat kleine, vergeten dorpje dan aan deze slag gegeven ?

Geschiedenis en oude wrok

Om deze schijnbaar onbegrijpelijke keuze te verklaren, moeten we ver teruggaan in de geschiedenis en wel vijfhonderd jaar. Op die fatale dag van 15 juli 1410 besloten de Teutoonse (1) Ridders, heel ongelukkig overigens, de rekening te vereffenen met Litouwen en Polen. Die vernederende nederlaag van de trotse Duitse ridders was nog niet vergeten en om die reden hadden de Duitsers, die de Russen in 1914 verslagen hadden, de gelegenheid te baat genomen, om de oude, door de Slaven aangedane belediging, weg te wassen. Het waren zeker niet dezelfde Slaven van toen... en de slagvelden waren te mooi om ongebruikt voorbij te laten gaan.

Met een onbevlekt geweten en een onwankelbare overtuiging in de vervulde plicht, vielen de overwinnaars van «Tannenberg nummer 2» op de knieën tijdens de dienst, waarmee de overwinning gevierd werd.

De Duitse militairen met de lange tenen hadden hun verre voorvaderen gewroken en deze «schande» die vijfhonderd jaar oud was, gewroken.

De verloren slag bij Tannenberg wordt door de Slaven de slag bij Grünwald genoemd, naar een dorpje in de buurt.

Waarom Tannenberg ?

De ridders van de Duitse Orde waren in 1224 naar Polen geroepen door Conrad, de zoon van koning Casimir II, om hem te helpen in zijn strijd tegen de voortdurende invallen van een heidens volk.

Dit verzoek om hulp wordt ook nu nog gezien als de grootste fout in de Poolse geschiedenis, want de onvoorzichtige Conrad merkte al gauw dat deze woeste ridders de vervelende neiging vertoonden om zich meer bezig te houden met hun eigen belangen dan met die van Polen. De vreemdelingen trokken met evenveel verve het zwaard als het kruis, waardoor ze de orde heel wat grondgebieden en rijkdommen bezorgden. Allerlei avonturiers uit heel Europa sloten zich hierdoor aan bij de Duitse ridders. Heel wat edelen uit Frankrijk, België en Engeland voegden zich bij deze «strijders en martelaren voor het geloof», die al vijfhonderd jaar vochten tegen het heidendom. Er werd echter niets gedaan om de heidenen te bekeren omdat anders de argumenten voor plunderingen e.d. zouden ontbreken. Litouwen was bij voorkeur het jachtterrein van de Duitse ridders, die er zeer grondige expedities uitvoerden, uitsluitend voor hun eigen vermaak en voordeel.

De praktijken van de ridders werden uiteindelijk duidelijk aan de Kerk en veroordeeld. Polen, sterk verzwakt door innerlijke twisten, besloot tenslotte ook om de vreemdelingen het land uit te jagen. Als bondgenoten vonden ze slechts de Litouwers, die zelf maar ternauwernood aan de anarchie waren ontkomen. De twee mogendheden sloten zich door het verdrag van Kriavas in 1395 aaneen tegen de gemeenschappelijke vijand. Toch zou er nog vijftien jaar verlopen voor de definitieve ontmoeting plaats had...

---

(1) De Teutonen waren oorspronkelijk een Germaans volk uit de omgeving van Sleeswijk-Holstein. Het werd vernietigd in 102 v. Chr. Merkwaardig genoeg werd later Teutonicus identiek met Germaans, alhoewel de Teutonen nagenoeg verdwenen waren.

■

Knip niets uit ! Onze PUZZLEPOSTERS kunnen naar eigen keus blad voor blad samengesteld worden, maar je kunt dit weekblad ook intact laten ! Maak je keus pas als je de puzzleposter helemaal compleet hebt !

WORDT VERVOLGD !

PUZZLEPOSTER TANNENBERG

DEEL 1

Verzamel onze PUZZLEPOSTERS !